நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

கவிஞர்

முடியரசன்

நெஞ்சு
பொறுக்கவில்லையே

கவியரசு
முடியரசன்

விற்பனை உரிமை
அன்னம் (பி) லிட்

~~பொன்முடி பதிப்பகம்~~

~~காரைக்குடி 623 001~~

2, சிவன் கோயில் தெற்குத் தெரு,
சிவகங்கை - 623 560

முதற்பதிப்பு: 1989 சூன்

விலை ரூ. 10

© நெக்த பொருக்கவல்லமை
பிறப்பு: 7.10.1920
19 - மூன்றாம் வீதி,
காந்திபுரம்,
காரைக்குடி - 623001

உரை: கொங்கண முடையான்

முதற்பதிப்பு: 1985

விலை : உரூபா: 8-00

நெய்வேலியன் பாரி, மதுரை

நெஞ்சக் குமுறல்

இந்திய நாடு விடுதலை பெற்று முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன. குடியரசு நாடென உலகுக்கும் உணர்த்தி விட்டோம் சில போர்களும் நடத்தி வெற்றியும் பெற்றுவிட்டோம். அறிவியல் துறையில் ஓரளவு முன்னேறி விண்வெளியில் கலம் செலுத்தும் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறோம். உலக அரங்கில் உயரிய மதிப்பும் பெற்றுள்ளோம். அடிமை அகன்றது. மக்களாட்சி மலர்ந்தது மகிழ்ச்சி.

ஆனால் ....? நாம் விடுதலை நாட்டில் வாழும் மக்கள் எனத் தக்க வகையில் தகுதி பெற்றுள்ளோமா? பண்பாட்டில், ஒழுக்க நெறியில், பொது வாழ்வில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளோமா? சாதிச் சழக்குகள் ஒழித்தனவா? சமயப்பூசல்கள் ஓய்ந்தனவா? ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றி வாழ்வதும், சுரண்டி வாழ்வதும் தொலைந்தனவா? தலைவர்களையே சுட்டுக்கொல்லும் அளவிற்குத்தானே முன்னேறியிருக்கிறோம்! விடுதலை பெறுவதற்காகச் சிந்திய குருதியைவிடப் பெற்ற பின் சிந்தும் குருதிதானே மிகுதியாக ஓடுகிறது. மக்கள் மாக்களாகியிருக்கிறோம்! அடிமைகளாகவே வாழ வேண்டியவர்களுக்கு விடுதலை ஏன்? என்று சலித்துக் கொள்ளும் வகையிற்றானே நாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது!

பண்பாட்டிற் சிறந்து விளங்கும் மக்கள் வாழும் நாடுதான் விடுதலையை, மக்களாட்சி முறையை நுகர்ந்து, அதன் பயனைப் பெற்று, இன்புற்று வாழ இயலும். மக்கட்பண்பு வளராத நாட்டில் விடுதலையால், மக்களாட்சியால் யாது பயன்? அங்கே இன்பமோ அமைதியோ மகிழ்ச்சியோ அரும்புவதுண்டோ? குரங்கின் கையிற் சிக்கிய மாலையாகி எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னராகிக் குடிகளே இல்லாத நாடாகி, இறுதியில் நாடு அம்மன்னர் கையிற் சிக்கச் சீர்குலைந்து நிற்கும். இது நாடோறும் நாம் நேரிற் கண்டறிந்து வரும் உண்மை.

உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளை வழங்கிய நாடு; இன்னும் நூற்றுக்கணக்கில் நீதி நூல்களை உருவாக்கிய நாடு; உள்ளத்தாற் பொய்யாதொழுகிய காந்தியடிகளை அருளிய நாடு; சான்றாண்மை என்னும் சொல்லுக்கே இலக்கியமாக நின்ற தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. வை ஈன்ற நாடு. சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்காகவே வாழ்நாள் முழுதும் பாடுபட்ட பெரியார் பிறந்த நாடு; இன்னா செய்தார்க்கும் அவர் நாண நன்னயம் செய்த பேரறிஞர் அண்ணா தோன்றிய நாடு; இன்னும் எத்தனையோ சான்றோர்களைப் பெற்றெடுத்து, அதனாற் பெருமை கொண்ட நாடு, இற்றைநாள் மாந்தரின் இழி செயலால் பழிக்குள்ளாதல் முறையோ?

கயமைகள் என்று தொலையும்? அறிவுக் கண்கள் எப்பொழுது திறக்கும்? நாடு எந் நாள் திருந்தும்?

தனித்து உண்ணாதவர், முனிவில்லாதவர், துஞ்சாதவர், அஞ்சுவது அஞ்சுபவர். புகழெனின் உயிருங்கொடுப்பவர் பழியெனின் உலகு வரினும் கொள்ளாதவர், அயர்வில்லாதவர், தமக்கென முயலாதவர், பிறர்க்கென முயல்பவர்—என்றின்னோரன்னர் உண்மையால் உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்' என இயம்பினான் இளம்பெருவழுதி. 'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே' என அருளினார் அவ்வையார். பண்புடையார்ப் பட்டுண்டுலகம்' என வாய் மலர்ந்தருளினார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. இத்தகைய நன்னெறிகளை யெல்லாம் நவின்றவன்தான்; நன்குணர்ந்தவன் தான்; ஆனால் இன்று?............

உருவத்தால் மனிதனாகி, உள்ளத்தால் விலங்காகித் தானே திரிகின்றான். ஆடவர் பெண்டிர், இளையர் முதியோர் எவரும் விதிவிலக்கல்லர். அதிலும் குறிப்பாக நாளைய உலகை உருவாக்கும் மாணவர் உலகம் தம்மை மறந்து, நாட்டை மறந்து மயக்குற்ற நிலையில் திரிவதையே காண்கிறோம்.

எங்கெங்கு நோக்கினும் அங்கங்கே நேர்மை நெளிந்து கிடக்கிறது; நாணயம் நலிந்து கிடக்கிறது; ஒழுங்கு மழுங்கிக் கிடக்கிறது; தூய்மை துவண்டு கிடக்கிறது. சுருங்கக் கூறின் மனச்சான்றே மறைந்து கிடக்கிறது. 'புண்ணிய பூமி' என்று இந்த நாட்டுக்குப் பெயர்! ஒரோ வழி நன்மாந்தரைக் காணல் கூடும். எனினும் யாது பயன்? கடலிற் கரைத்த பெருங்காயந் தானே? இவ்வாறு நேர்மை முதலியன குறைந்து, பண்பாடுகள் மறைந்து மக்கள் மாறிவரும் நிலைமையைக் காணும் பொழுதெல்லாம் நினைந்து நினைந்து உருகி உருகி, நெஞ்சம் குமுறுவதுண்டு. அக்குமுறலின் வெளிப்பாடே இத்தொகுப்பிற் காணப்பெறும் கவிதைகள்.

நடுவுநிலைமையில் நின்று நாட்டைப் பார்க்கிறேன் நாட்டைச் சுற்றிக் குற்றக்களும் குறைபாடுகளும் முற்றுகையிட்டுக் கிடப்பதைக் காணுகிறேன். அவை கடியப்பட வேண்டுமென்பதற்காகக் கண்டிக்கிறேன். அக்கண்டனத்தில் என் நண்பர்களும் சிக்கலாம்; அதற்கென் செய்வது? கண்டனத்துக்குள்ளானோர் வருந்துவர் என்பதையும் அறிவேன். மாணவன் வருந்துவானே என்பதற்காக ஆசானும், மகன் வருந்துவானே என்பதற்காக அன்னையும் கண்டிக்காமல் இருந்துவிடின் நிலைமை என்னாவது?

குமுகாயம், மண்புக்கு மாயுமே என்று கூறும் எனது நெஞ்சம், கடமையைச்செய்யத் தூண்டுகிறது. எனது கடமையை நான் செய்கிறேன். பிறரை வருத்த வேண்டுமென்பதற்காக எழுதவில்லை; அவரைத் திருத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே எழுதுகிறேன். கண்டனத்தால் அவர்தாம் வருந்துவது உண்மையானால். அவர்தம் செயலால் உலகம் வருந்துகிறதே அதற்கென் செய்வது?

''தன்னுயிர்க்குஇன்னாமைதானறிவான்என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்''

ஆதலின் தம்மைப்போற் பிறரையும் எண்ணித் தவறிழைக்காது தம்மால் இயன்ற அளவு நன்மை செய்க. பொது நலம் புரிக. ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஆற்றுக நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும் அல்லது செய்தலை அகற்றுக நேர்மை பேணுக மக்கட்பண்பு காத்து மக்களென வாழ்க நாடு வாழும். மக்களாட்சி மலர்ந்து உண்மையில் மணம் பரப்பும். நாமும் நல்வாழ்வு துய்ப்போம்.

காரைக்குடி
7—10—1985

அன்பன்
முடியரசன்

கவிஞரைப் பற்றி

(பாவலர்மணி ஆ. பழநி)

பெரியகுளம்......... மதுரை மாவட்டத்தின் எழில் கொஞ்சும் நகரம் மட்டுமன்று. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியப் பசியைத் தணிக்கத் தமிழ் விருந்து படைத்த கவியரசு முடியரசனாரை ஈன்றெடுத்த நகரமும் ஆகும்.

7—10—1920 தமிழ் நெஞ்சங்களில் நிலை பெற்றுவிட்ட நாள் ஏனெனில், அதுதான் கவியரசு முடியரசனார், சுப்ப ராயலு சீதாலெட்சுமி என்பார்க்கு மகனாகப் பிறந்த நல்ல நாள். ‘ பிறப்பினாலேயே பெருமை வந்து விடுமா?” என்று சிலர் வினவுவர். வாழ்வின் சிறப்பினால் பெருமை வளர்கின்ற பொழுது அது பிறப்பையும் பெருமைப்படுத்தி விடுவது உண்மைதானே!

உரிய வயதில் தொடக்கக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது தாய்மாமன் துரைசாமி பிற்கால இலக்கியங்களில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இதனால் “இலக்கியச் சாறு” பருகும் பழக்கம் இளமையிலேயே இவருக்குக்கிட்டிற்று. அது இந்தக் கவிதைமீனுக்குப் பெரியகுளத்தை நல்ல நீச்சற்குளமாக ஆக்கிற்று.

வளைந்து கிடக்கும் மேற்குமலைத் தொடரும் அதில் மேய்ந்துதிரியும் மேகக் காட்சியும் — இசைபாடும் புள்ளினமும்

இறங்கிவரும் சிற்றாறும் — வெள்ளிக் காசைச் சுண்டிவிட்டாற் போலத் துள்ளிக் குதிக்கும். கெண்டை மீன்களும் வெடித்துச் சிரித்துக் காண்பவர் விழியைக் கவரும் வாசமலர்க் குலமும் துரைராசுவின் இதயத்தைக் கவர்ந்தன; என்னவோ செய்தன தாய்மாமன் துரைசாமி ஊட்டிய இலக்கியச்சாறு தன் வேலையைத் தொடங்கிவிட்டது.

விளைவு ...? இளைஞர் துரைராசு கவிஞர் முடியரசன் ஆனார். மேலைச்சிவபுரி கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி தமிழறிவைத் தந்து சிறப்பித்தது அக்கல்லூரியில் நிகழும் அறிஞர் பெருமக்களின் உரைகள், அப்போது நிகழ்ந்த உரையாடல்கள் கவிஞரின் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த மொழிப் பற்றையும் இனப்பற்றையும் கிளர்ந்தெழச் செய்தன.

1940ஆம் ஆண்டில் தந்தை பெரியாரின் தன்மான இயக்கத்தில் தொடர்புகொண்டார். இத்தொடர்புஅவருடைய ஆளுமையை வெற்றிபெறச் செய்த போதிலும் 1943-ஆம் ஆண்டு வித்துவான் தேர்வில் தோல்வியுறச் செய்தது. அவர் தோல்வியுறவில்லை; தோல்வியுறுமாறு செய்யப்பட்டார்.

இடையிலே நவாபு டி. எசு. இராச மாணிக்கம் நாடகக் குழு தம்பால் பணியாற்ற வருமாறு அழைத்தது சென்றார். அங்கிருந்த "சிறைவாழ்க்கையும்" மதவழிபாட்டு முறைகளும் வெறுப்பை விளைத்தன. எனவே போன சுவடு அழியு முன்னரே திரும்பி வந்துவிட்டார். பின்னர்த் தம்மைத்தோல்வி யுறச் செய்தவர்களைத் தோற்கடிப்பதற்காகத் "தலைமறை வாக" இருந்து படித்து 1947 இல் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார்.

1947-1949 வரையிலான இரண்டாண்டுக் காலம் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். இக்காலம் அவர்தம் எழுத்து வன்மை உரம் பெற வாய்ப்பாக அமைந்தது மட்டுமின்றி அறிஞர் பலரோடு தொடர்பு கொள்ளவும் ஏற்ற தாக இருந்தது. போர்வாள், கதிரவன், குயில், முருகு, அழகு முதலிய இதழ்கள் இவர்தம் சிறுகதைகளையும், கவிதை களையும், கட்டுரைகளையும் தாங்கி வந்தன. அப்பொழுது புதுக்கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த "பொன்னி" எனும் இலக்கிய இதழ் "பாரதிதாசன் பரம்பரையில்" முன்னணி யில் நிற்பவராக இவரை அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

சென்னையில் பேராசிரியர் மயிலைசிவமுத்து, தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. கவிஞர் வாணிதாசன் ஆகிய புலமைச் சான்றோர்களுடன் இவர் இடையறாத் தொடர்பு கொண்டி ருந்தார்.

1949ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் மயிலை சிவமுத்து அவர் களின் சீரிய தலைமையில் கலைச்செல்வி என்னும் நலத்த கையாரைக் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

அப்பொழுது நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட் டத்தில் தனியாக எதிர்ப்பதைக் காட்டிலும் துணையோடு சென்று எதிர்ப்பதுதான் வெற்றிக்குரிய போராட்ட முறை என்பதனால் தக்க துணையோடு (துணைவியாரோடு) ஈடு பட்டார்.

திருமணம் முடிந்த பின்னர்ச் சென்னையிலிருந்து விலகி வந்து காரைக்குடியில் மீ. சு. உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழா சிரியராக அமர்ந்து 28 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றுள் ளார். "ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர்" என்ற பாரதியின்

வாக்கை நிலை நிறுத்துவது போல் மகள்மார் மூவரையும் மகன்மார் மூவரையும் பிள்ளைச் செல்வங்களாகப் பெற்றுள்ளார்.

1955 ஆம் ஆண்டில் குருதி உமிழும் கொடு நோய்க்கு இலக்கானார். ''பிழைப்பது அரிது'' என்ற நிலை வந்துற்ற போது புதுக்கோட்டை அண்ணல் சுப்பிரமணியனார் தாயினும் சாலப் பரிந்தெடுத்து. நோய்நீங்கி நலம் எய்த மருத்துவர் வி. கே. இராமச்சந்திரனார் துணையோடு எல்லா வகையானும் உதவி புரிந்தார். அவ்வுதவி இயம்பத் தீரா ஏற்றமுடையது, புத்துயிர் கொடுத்த அவ்வித்தகரைத் தந்தையாகவே கருதி வருகிறார் கவிஞர் காலத்தினால் செய்த ஞாலத்தின் பெரிதாகிய அவ்வுதவியை நாடொறும் எண்ணி உருகுகின்றார்

இடையில் ஓராண்டு திரைப்படத்தின் ஈர்ப்புக்கவர்ச்சிக்கு ஆளாகிச் சென்னை சென்றார் ஆங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் தம் இயற்புக்கு ''ஏலாதன'' என்பதைக் கண்டு மறு ஆண்டே தமிழாசிரியப் பணிக்கு மீண்டார்

1966 இல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதாகக் கல்வித் துறையினரால் இவர்மீது வழக்கொன்று கொண்டு வரப்பட்டது ''விசாரணை'' நடைபெற்றது. அப்போது ''இந்தியை எதிர்ப்பவன்தான் நான். அதற்கு என் பாடல்களே சான்று ஆனால் இப்போது சாற்றப்பட்டிருக்கும் குற்றங்கள் பொய்யானவை. என்மீது பழிசுமத்துவதற்காக இட்டுக் கட்டப்பட்டவை'' என்று வாக்குமூலம் கொடுத்தார் ஆய்வுக்குப் பின்னர் வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

இளமைக் காலத்தில் முருகனைப்பாடுவதே முத்தமிழ் கற்றதன்பயன் என்றிருந்த இவர் 1940-க்குப் பிறகு சமுதாயச் சூழல்-நாடு-மொழி இவற்றையே பாடி வருகின்றார்.

சூழ்நிலையின் தாக்கமும், சுயமரியாதை இயக்க வேட்கையும், பாவேந்தர் பால் கொண்ட பற்றும் கடவுள் மேலிருந்த கருத்தை மாற்றிக் காலத்தின் தேவையைப் பாடவந்த கவிஞராக ஆக்கி விட்டன.

கலப்பு மணத்தின் தேவையைப் பற்றிக்கவிதைபல பாடிய இவர் தாமும் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டு தம் பிள்ளை கட்கும் கலப்பு மணம் செய்வித்துத் தம் கொள்கைக்கு வெற்றி தேடித் தந்துள்ளார். "அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்" என்னும் வள்ளுவன் வாக்கைத் தோல்வியுறச் செய்த பெருமை இவர்க்குண்டு.

சாதி சமயங்களுக்குள் ஆட்படாமை - நன்றி மறவாமை நட்பைப் பேணல்-கொள்கைப் பிடிப்பு-குறிக்கோள் வாழ்வு உதவும் உள்ளம் - ஒட்டார் பின் செல்லாமை ஆசிரியர்ப் போற்றல்—ஆகியன இவர்தம் இயல்பிற் சில.

"சங்கப்புலவர் தம் பாடலே பாடல்" என்பதில் அழுத்த மான நம்பிக்கை உடைய இவர் பாட்டுலகில் பாரதியாரைப் பாட்டனாகவும், பாரதிதாசனாரைத் தந்தையாகவும் கருதிக் "குலமுறை கிளத்தும்" கொள்கையுடையராக விளங்குகிறார்

பெரும்பாலும் 'தன்னை மறந்த லயம் தன்னில்" இருக்கும் இயல்பினார் 'புட்டி'களின் துணையால் அன்று;எட்டியவரை, சிந்திக்கும் இயல்பினால் கனவிலும் கவிதை பாடுவது என்பது இவருக்கே உள்ள தனித்திறனாகும். கனவிற்பாடிய கவிதையை மறுநாள் காலையில் எழுந்து வரிமாறாமல் எழுதி விடும் இவரது ஆற்றல் வியப்புக்குரியது இஃது இயற்கை வழங்கிய அருட்கொடை என்றே கூறல் வேண்டும்.

''அழகின் சிரிப்பு'' என்ற இவர் தம் கவிதை 1950ஆம் ஆண்டு கோவையில் நடந்த முத்தமிழ்மாநாட்டில் முதற்பரிசுக் குரியதெனப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற சிறப்பினையுடையது. 1966 இல் ''முடியரசன் கவிதைகள்'' என்ற நூலும் 1973இல் ''வீரகாவியம்'' என்ற நூலும் தமிழக அரசின் பரிசிலைப் பெற்றன. சிறப்புக்குரிய பல பாடல்கள் சாகித்திய அகாதெமியால் இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1966இல் பறம்புமலையில் நடந்த பாரி விழாவில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் இவர்க்குக் 'கவியரசு'' என்னும்பட்டம் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தார். 1979ஆம் ஆண்டு பெங்களூர் உலகத்தமிழ்க்கழகத்தினர் இவரை அழைத்துப் பொன்னாடை அணிவித்துப் பொற்பேழையும் வழங்கினர். இது போலவே இவர்பாற்பயின்ற மாணவர் சிலர் இவர்தம் மணிவிழா நாளன்று (7-10-1979) பொன்னாடை போர்த்துப் பொற்கிழி வழங்கி மகிழ்ந்தனர்

1980 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக்கழக மாநில இலக்கியஅணி, கவிஞரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா வினை நடத்தியது அப்பொழுது கழகத்தின் சார்பில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பத்தாயிரம் வெண்பொன் பொற்கிழி வழங்கிப் பாராட்டிச் சிறப்புச் செய்தார் 1983 ஆம் ஆண்டு தமிழகப்புலவர்குழு ''தமிழ்ச்சான்றோர்'' என்னும் விருது வழங்கிச்சிறப்பித்தது

எல்லா நம்பிக்கைகளிலும் மேலானதாக அவர் கொண்டிருப்பது ''என்றும் நானோர் இளைஞன்'' என்ற நம்பிக்கையே. இந்த நம்பிக்கை சுவையும், பயனும் முதிர்ந்த பல கவிதை களை மேலும் தரும் என்று நம்புவோமாக

உள்ளுறை

		பக்க எண்
1	தமிழ்த்தாய் வணக்கம்	... 17
2	நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே	... 18
3	நெஞ்சத் துடிப்பு	... 21
4	அச்சு முறிந்தால்	... 26
5	வகுப்பறையும் மாணவரும்	... 29
6	நூலகமும் மாணவரும்	... 31
7	ஒப்பனையும் மாணவரும்	... 33
8	அரசியலும் மாணவரும்	... 35
9	இதழ்களும் மாணவரும்	... 37
10	திரைப்படமும் மாணவரும்	... 39
11	பெற்றவர் தூங்கினால்	... 41
12	ஓடம் பழுதானால்......	... 43
13	புலவர் குறிக்கோள்	... 45
14	காசுக்கா நீதி?	... 48
15	களவும் கற்பும்	... 50
16	வருத்தும் மனையா?	... 52

17	நியாய விலைக்கடை	...	55
18	கைபூட்டுலகம்	...	58
19	பூக்களிற் புழுக்கள்	...	61
20	ஏச்சு மேடை	...	65
21	தேர்தலால் என்ன பயன்?	...	68
22	கண்ணீர்த்துளி	...	71
23	எது நாட்டுப்பற்று?	...	73
24	உலகை நினையுங்கள்	...	75
25	எழுத்துலகம்	...	78
26	கேள்வி பதில்	...	80
27	ஓதிக்கெட்டவன்	...	84
28	திருமணச் சந்தை	...	86
29	படிப்பும் நடப்பும்	...	90
30	ஈழம் சிவந்தது	...	91
31	உலகம் சிவக்கும்	...	95
32	தேவ தாசி	...	99
33	முளையிலே கிள்ளுக	...	103
34	ஒப்பனை மகளிர்	...	106
35	திரையரங்க வீரம்	...	109
36	மனித மந்தை	...	111

காணிக்கை

பொது வாழ்வுக்காகத் தம் வாழ்வையே
பொசுக்கிக் கொண்ட ஈகச் செம்மல்
கப்பலோட்டிய தமிழர்
வ. உ. சிதம்பரனார்க்கு
காணிக்கையாக்கி வணங்குகின்றேன்.

முடியரசன்

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

○

காவுக்குள் மலரை வைத்தாய்
கண்டுக்குள் சுவையை வைத்தாய்
பூவுக்குள் தேனை வைத்தாய்
பூமிக்குள் பொன்னை வைத்தாய்
ஆவுக்குள் பாலை வைத்தாய்
ஆர்வத்தில் ஊறும் என்றன்
பாவுக்குள் அனைத்தும் வைப்பாய்
பாருக்குள் முதன்மைத் தாயே.

கல்லுக்குள் தீயை வைத்தாய்
கனலுக்குள் வெம்மை வைத்தாய்
வில்லுக்குள் வீரம் வைத்தாய்
வேலுக்குள் கூர்மை வைத்தாய்
செல்லுக்குள் இடியை வைத்தாய்
சிந்தைக்குள் பொங்கும் பாடற்
சொல்லுக்குள் அனைத்தும் வைப்பாய்
தொன்மைக்குள் தொன்மைத் தாயே.

✳ செல் முகில்

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே

○

எங்கெங்குக் காணினும் தீமையடா — உல
கெங்கணும் வாய்மைகள் ஊமையடா
அங்கங்கு வாழ்பவர் எள்ளினரே — குணம்
அத்தனை யுங்கொண்டு தள்ளினரே
தங்கடன் செய்வதில் தூங்குகிறார் — மனச்
சான்றுகள் கொய்யவே ஏங்குகிறார்
இங்கவர் நல்லவ ராவதெந்நாள்? — கெடும்
எண்ணங்கள் யாவுமே போவதெந்நாள்?

பிஞ்சு மனத்தவ ராகினுமே— கலை
பேணி முதிர்ந்தவ ராகினுமே
வஞ்சியர் ஆடவர் யாவருமே — படும்
வாழ்வு மலர்ந்திடத் தீவினையே
அஞ்சில ராகியே கூட்டுகின்றார் — அந்தோ
ஆசையில் நேர்மையை வாட்டுகின்றார்
நெஞ்சு பொறுப்பதற் கில்லையடா — இந்த
நிலைகெட்ட மாந்தரால் தொல்லையடா

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

ஆறறி வுள்ளவர் மாந்தரடா — விலங்
காகிட ஏன்மனம் சாய்ந்ததடா?
சோறது பெற்றிடத் தாழ்ந்தனரே — மனத்
தூய்மையை விற்றிட வீழ்ந்தனரே
மாறிய போக்கினைக் கற்றனரே — உயர்
மான வுணர்ச்சியைச் செற்றனரே
கூறிய நீதிகள் எவ்வளவோ — அவை
கூறுவர் மேடையில் அவ்வளவே

தந்நலம் ஒன்றையே தேடுகிறார் — அதைச்
சட்டமென் றாக்கிட நாடுகிறார்
என்னதான் செய்யினும் நெஞ்சினிலே — முனம்
ஏற்றுகி றாரவர் வஞ்சனையே
பன்னிய நல்லறம் நீக்கினரே — மனப்
பண்புகள் யாவையும் போக்கினரே
இந்நிலை கண்டுளம் வாடுகிறேன் அதை
எற்றித் துவைத்திடப் பாடுகிறேன்

எங்கெது கர்ணினும் வஞ்சமடா — அதை
எப்படித் தாங்கிடும் நெஞ்சமடா
இங்கெவர் போக்கிலும் குற்றமடா — இதை
எண்ணிடும் போதெலாம் செற்றமடா
எங்கணும் கீழ்மையைச் சாடிடுவேன் — மனம்
ஏற்றம் பெறக்கவி பாடிடுவேன்
பொங்குக பண்புகள் பொங்குகவே — நலம்
பூத்துப் பொலிந்துவி ளங்குகவே

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

நாயினும் கீழென வாழ்வதுவோ—திரு
நாட்டின் பெரும்புகழ் சாய்வதுவோ?
ஈயென எங்கணுந் தோய்வதுவோ? — மனம்
ஈனத் தனத்தினிற் பாய்வதுவோ?
போயெதிர் காலத்தை நோக்குகிறேன் — மனம்
புண்பட்டுப் போவதால் தாக்குகிறேன்
வாயினை எப்படி முடிடுவேன்? — உயர்
வாய்மையைக் காத்திடப் பாடிடுவேன்

நாளைய நாடுன தாட்சியிலே — என
நாடி நடந்திடு மாட்சியிலே
காளையே தீமையைக் காய்ந்துவிடு — பல
கற்றவர் நூல்களை ஆய்ந்துபடி
தோளினைப் பாரினில் தூக்கிநட — வரும்
தோழனே கீழ்மையைத் தாக்கிவிடப்
பாளைச் சிரிப்பினைக் காட்டிடுவாய் — அதிற்
பண்புகள் யாவையும் ஊட்டிடுவாய்

தீய குணங்களைத் தூக்கிஎறி — அது
தெள்ளிய நாட்டினைக் காக்கும் நெறி
தூய மனத்தினைப் போற்றிநட — பொதுச்
சொத்தினைக் கண்ணெனக் காத்துநட
சேயுனை தன்னையின் நாடுயர — மனச்
செம்மையைக் காத்திடப் பாடுபடு
தாயக மேன்மையை ஆக்கிவிடு — வளர்
தம்பிஎன் வேதனை நீக்கிவிடு

நெஞ்சத் துடிப்பு

○

விழிசுமந்த அருளாலே வருவோர்க்கெல்லாம்
விருந்தளித்தோம் வரவேற்றோம் நட்புங் கொண்டோம்;
வழிசுமந்த பண்பாடு தமிழர்க் கென்றே
வாய்நிறையப் புகழ்ந்துரைத்தார் மகிழ்ந்தோம்; ஆனால்
எழில்சுமந்த என்நாட்டார் வந்தோர்க் கெல்லாம்
ஏமாந்து குனிகின்ற பித்த ராகிப்
பழிசுமந்து போனாரே என்ற போது
பதைபதைக்கும் துடிதுடிக்கும் எனது நெஞ்சம்.

நல்லவர்யார் கெட்டவர்யார் என்ப தோரார்;
நலிவகற்றி நலந்தந்து நாட்டை யாள
வல்லவர்யார் அல்லவர்யார் அதுவும் தேரார்;
வாயினிக்கப் பேசுவதை நம்பு கின்றார்;
மெல்லியலோர் மின்மினியை ஒளிவி ளக்கா
மேடைதனில் வைத்துவிட்டார்; இதனைச் செய்தார்
மெல்லியலார் என்றுரைப்பர்; ஆண்க ளென்ன
விதிவிலக்கா? இதையெண்ணித் துடிது டித்தேன்

'சாதிகளே இல்லையடி பாப்பா நம்முள்
தாழ்வுயர்வு சொல்லுதலே பாவம்' என்றே
ஓதியஓர் பாரதியும் செத்துவிட்டான்
உட்புகுந்த சாதிகளோ சாக வில்லை;
'வேதியர்கள் தாம்வாழ வகுத்து வைத்த
வேதநெறி திராவிடத்தில் தூள் தூள்' என்று
மோதினன் நம் பாவேந்தன்; வீதி தோறும்
முளைப்பதலால் தூளாக வில்லை யிங்கே!

ஒருருவம் இல்லாத கடவுள் பேரால்,
ஒவ்வாத பகைமூட்டும் மதத்தின் பேரால்,
சீரழிவு பெற்றுவரும் சமுதா யத்தைச்
செப்பனிட வந்தஒரு பெரியார் இங்கே
ஆறறிவுப் போர்தொடுத்து மாண்ட பின்பும்
அர்த்தமிலா எந்தமதம் மாண்ட திங்கே?
ஆரவர்போற் போராட வல்லார்? இன்னும்
அழிவகல வில்லையெனத் துடிது டித்தேன்.

'சாதிஎனச் சமயமென முளைத்து வந்த
சழக்குகளை விட்டுவிட்டேன்' என்று கூறி
மேதினியில் மறுமலர்ச்சி காண வந்த
மேன்மைமிகும் இராமலிங்கர் அருட்பா நூலை
ஓதிவரும் தொண்டருக்குப் பஞ்ச மில்லை;
சழக்குகளை ஒழிக்கத்தான் நெஞ்ச மில்லை;
யாதினிநாம் செய்வதென எண்ணி எண்ணி
அகமெல்லாம் துடிதுடிக்கும் வெம்பும் சோரும்

முடிவளர்ப்பர் புதர்முளைத்த செடிகள் போலே;
முகம்மறைப்பர் மூக்குக்கண் ணாடி யாலே;
அடிமறைக்கும் தொளதொளத்த காலின் சட்டை
அணிந்திருப்பர் பூப்பொறித்த மேலின் சட்டை;
படிமறப்பர், நடைமறப்பர், தெருவிற் செல்லும்
பாவையரை வழிமறைப்பர், கூத்த டிப்பர்;
குடிகெடுக்கும் காளைகளைக் காணும் போது
குமுறிமிகத் துடிதுடிக்கும் எனது நெஞ்சம்

எதிர்காலம் இவர்கையில் என்று நம்பி
இருக்கின்றார், நிகழ்காலப் பெரியோர்; ஆனால்
உதிர்காலம் போலன்றோ இளைஞர் வாழ்க்கை
உருள்கிறது; தளிர்காலம் வருமா என்னும்
புதிர்கோலம் இடுவதனால் எனது நெஞ்சம்,
பொழிபனியின் குளிர்கால நடுக்கம் போல
விதிர் விதிர்க்கும்; துடிதுடிக்கும் அவர்தம் நெஞ்சில்
விடிகாலம் அரும்பிவரும் காலம் என்றோ?

புதியஅலை எனும்வலையை வீசி விட்டால்
பொருள்பெருகும் புகழ்வளரும் என்று நம்பி
மதிதவறி எழுத்தாளர் வீழ்ந்து விட்டார்;
மனமயக்கம் தருகின்ற காமச் சாற்றைப்
புதுமுறையிற் பிழிந்தெடுத்து வார்த்து வைத்துப்
புத்தகங்கள் பத்திரிகை எழுதி விட்டார்;
கதையிதுவா? கலையிதுவா? இளைய நெஞ்சம்
கருகிவிடும் வழியன்றோ எனத்து டித்தேன்

---

* படி - பூமி; நடை - ஒழுக்கம்.

நல்லறிவைப் பண்பாட்டை ஒழுக்கந் தன்னை
நாகரிகக் கலைவளத்தை விஞ்ஞா னத்தைச்
சொல்லுதற்குப் படைப்பாற்றல் கொண்டோன் கையில்;
சுழல்கின்ற கோலொன்றே எழுது கோலாம்;
புல்லறிவால் பொருள்பெருக்கல் ஒன்றே நோக்கிப்
புழுத்ததெலாம் வரையுங்கோல் கன்னக் கோலாம்;
நல்லறிவைக் கெடுத்துமிகப் பொருள்ப றிக்க
நன்மைக்கே தீவைக்கும் நெருப்புக் கோலாம்

மறைப்பிடமே இல்லாமல் சதையைக் காட்டி
மதர்ப்புடனே நடிக்கின்ற மங்கை நல்லார்
கறைப்படுமே பண்பாடென் றெண்ணா ராகிக்
கன்னத்தை வாடகைக்கு விட்டால், மீண்டும்
தரப்படுமே நடிப்பதற்கு வாய்ப் பென் றெண்ணித்
தரங்கெட்ட காட்சிகளில் நடித்துக் காட்டும்
திரைப்படங்கள் வளர்வதற்கிங் கிடங்கொடுத்தால்
தெருப்புழுதி போலாகும் மக்கள் நெஞ்சம்

கற்பழிப்பு, களவாடல், கடத்தல் என்ற
கயமைஎலாம் கற்பிக்கும் கதைகள், கெட்ட
சொற்பெருக்கம் கொண்டொழுகும் காமப் பாட்டு,
துள்ளிவரும் நடனமெனப் பேயின் ஆட்டம்,
மற்போர்கள் செய்வதுபோல் காதற் காட்சி,
மாமேதை இயக்குநர்கள் திறமை, எல்லாம்
கற்போர்கள் நெஞ்சத்தைக் கெடுப்ப தல்லால்
கடுகளவு நலமேனும் தருவ துண்டோ?

நெஞ்சுபொறுக்கவில்லையே

எதைக்கண்டு துடிப்பதடா? அந்தோ இங்கே
எதைக்கண்டு கொதிப்பதடா? தமிழர் நாட்டில்
பதைக்கின்ற நிலையல்லால் அமைதி யில்லை;
பைந்தமிழின் நிலைகாணின் நெஞ்சே வேகும்;
மிதிக்கின்ற வழிதேடி வடபு லத்தார்
மெல்லமெலப் புகுகின்றார்; இந்தி கொண்டு
வதைக்கின்ற வழியமைத்து வருதல் கண்டேன்
வடவர்பிடி எத்தனைநாள்? எனத்துடித்தேன்

இல்லத்தார் துடிதுடிக்க, மாலையிட்ட
இல்லாளும் துடிதுடிக்கப் பெற்ற பிள்ளை
சொல்லத்தான் முடியாமல் துடிது டிக்கச்
சூழ்ந்தஉயிர் அனுவெல்லாம் துடிது டிக்க
மெல்லத்தன் உயிர்த்துடிப்பே அடங்கும் வண்ணம்
மேனியிலே எரியூட்டிக் கொண்ட தோழர்
வெல்லத்தான் மொழிப்போரில் தமைக்கொ டுத்தார்
வியப்புமிகும் அத்துடிப்பே இன்றும் வேண்டும்

துடிக்கட்டும் உமதுமனம்; தமிழ்மொ ழிக்குத்
துளியேனும் பகைவருமேல் தூள்தூ ளாக
வெடிக்கட்டும் அப்பகைமை; தமிழர் நெஞ்சம்
விழிக்கட்டும்; இந்திமொழி ஆதிக் கத்தை
முடிக்கட்டும் இன்றோடு; கூடி எங்கும்
முழங்கட்டும் தமிழ்முழக்கம்; தமிழர் கைகள்
அடிக்கட்டும் போர்முரசு; பகைவர் கூட்டம்
அலறட்டும் சிதறட்டும் அஞ்சி நின்றே.

அச்சு முறிந்தால்

○

சாதியின் பேரைச் சொல்லிச்
சார்ந்திடுங் கட்சி சொல்லி
ஓதிடுங் கல்வி கற்போர்
உறுபகை கொண்டோ ராகி
மோதினர் என்ப தாலே
மூடினர் கல்விக் கூடம்;
காதிலிச் செய்தி வந்து
கனலெனப் பாய்ந்த தம்மா!

கற்கவோ வந்தீர்? அன்றிக்
கலவரஞ் செய்து வீதி
நிற்கவோ வந்தீர்? நாளை
நிகழ்ந்திடும் நன்மை யாவும்
விற்கவோ வந்தீர்? நீவிர்
விளைத்திடும் தீமை சொல்லச்
சொற்களே இல்லை இல்லை
துடிக்கிறேன் நெஞ்சம் நொந்து

கற்றிட அரசு நல்கும்
காசெலாம் பாழே யாக்கிப்
பெற்றவர் பட்ட பாட்டைப்
பேணிய கனவை யெல்லாம்
முற்றவும் வீணே யாக்கி
முழுமதி தேய்த்து விட்டாற்
பிற்றைநாள் வாழ்க்கை தன்னைப்
பேரிருள் கவ்வு மன்றே?

படித்திட வந்த நீவிர்
பண்பினை மறந்து விட்டுக்
குடித்திடக் கற்றுக் கொண்டீர்
உரைக்கவுங் கூசு கின்றேன்
மடத்தினில் வீழ்ந்து நாளும்
மயங்கியே திரியும் நும்மைத்
தடுத்திட வில்லை யென்றால்
தறிகெட்டுப் போகும் நாடு.

திரிபறக் கற்றுப் பின்னர்த்
தெளிந்தநல் லறிவு பெற்று
மருவிய பணிக ளேற்றும்
மற்றவர் வணிகஞ் செய்தும்
அரசியல் சார்ந்தும் நாளை
ஆள்பவர் பழுது பட்டீர்
திரிதருந் தேரின் அச்சு
தெறித்திடின் நிலையென் னாகும்?

அடித்தளம் சிதையு மாகின்
ஆங்கொரு மண்ட பந்தான்
படைத்திட யாரால் ஒல்லும்?
பண்பினை மறந்தே ஆடும்
தடித்தனம் தவிர்ப்பீர் இன்றே
நுங்கடன் தலைமேற் கொள்வீர்
நடைப்பிண மல்ல நீவீர்
நாட்டினைக் காக்கும் வீரர்.

படிப்பதற் கேற்ற நல்ல
பருவத்தைப் பாழ்ற் போக
விடுத்திடின் அதுதான் நாளை
மீளுமோ? விளையும் நேரம்
கடித்திடும் விட்டில் வீழ்ந்தால்
களஞ்சியம் நிரம்பு மோஎன்
றடிக்கடி எண்ணு வீரேல்
அடையலாம் நலங்கள் யாவும்

அடிக்கடி ஆசான் சொன்னால்
அடிமையா நாங்கள் என்பீர்
படித்திடப் பெற்றோர் கூறின்
அதற்கும்நீர் படிவ தில்லை
அடுத்திடும் சான்றோர் சொல்லை
எள்ளியே தள்ளு கின்றீர்
அடுக்குமா இந்தப் போக்கு
வாழ்வையே அழிக்கு மன்றோ?

வகுப்பறையும் மாணவரும்

○

"வகுப்பறையா? கொலைக்களமா? இல்லை யில்லை;
வாய்ப்பூட்டுச் சட்டங்கள் உலவும் மன்றம்;
நகைத்துவிளை யாடுகிற சுதந்தி ரத்தை
நசுக்குகிற உலைக் கூடம்; உரிமை யாவும்
தகர்க்கின்ற சம்மட்டி வைக்குங் கொட்டில்;
தடையின்றிப் பறக்கின்ற உணர்வை எல்லாம்
தகைக்கின்ற கிளிக்கூடு; கதவும் பூட்டும்
தாங்காத சிறைச்சாலை; அடிமைச் சாலை."

'உயர்கல்வி பயில்கின்ற சாலை என்பார்
உணர்ச்சிகளைப் பிழிந்தெடுக்கும் ஆலை யாகும்;
அயர்வகல நிழல்நல்கும் சோலை என்பார்
அயர்வுடனே வெம்மைதரும் சாலை யாகும்;
துயரகலும் கலைபயின்றால் என்பர் தேர்வுத்
தொல்லைகளாற் கலங்கவைப்பர்; கல்லூரிக்குப்
பெயர்வரவே எம்மைஎலாம் கட்டுப் பாட்டின்
பேர்சொல்லி அடிமைஎன அடைத்து வைப்பர்.'

"எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்பார்
எமைமட்டும் அடிமைகளின் சின்னம் என்பார்;
கல்லாரும் மயங்குமிசைத் தட்டுப் பாட்டைக்
காதுகளில் பாயவிடும் நேரம் பார்த்துச்
சொல்லாருந் தமிழ்மொழியாம் கணக்காம் ஏதோ
துணைமொழியாம் அறிவியலாம் இப்படித்தான்
பொல்லாத பாடமெலாம் பாய்ச்சு கின்றார்
பொறுமையுடன் கேட்பதற்குச் சிலையா நாங்கள்?"

"வேளைதொறும் கல்விதரும் ஆசான் எங்கள்
விளையாட்டுச் சிறுபொம்மை; வகுப்போ நாங்கள்
ஆளயரும் பொழுதத்துச் சடையைக் கட்டி
ஆடைகளில் முடிச்சிட்டுக் களிக்கும் மேடை;
காளையரும் மங்கையரும் அகத்து றைக்குள்
களவியலை ஒத்திகைபார்த் திருக்குங் கூடம்;
தோளுயரும் பொழுதத்தில் ஆசா னோடு
தொடுக்கின்ற போர்நடத்தும் களமும் ஆகும்."

மாணவர்கள் இவ்வண்ணம் உரைப்ப ரானால்
மதிநலந்தான் உருப்படுமா? நாட்டின் மேன்மை
காணவரும் நாள்வருமா? இந்த மண்ணில்
கல்விவளந் தான்பெறுமா? படிப்ப தற்குப்
பூணழுகுப் பொருள்விற்றுக் காடு விற்றுப்
பொருளனுப்பி எதிர்கால ஒளியை நம்பிக்
காணஎதிர் பார்த்திருக்கும் பெற்றோர் நெஞ்சம்
களிப்புறுமா? விடிவெள்ளி அங்கே தோன்றும்?

நூலகமும் மாணவரும்

○

புகுதற்குத் தகுதியிலா இடமே என்று
புந்திதரும் நூலகத்தை ஒதுக்கி விட்டீர்;
நகுதற்கும் ஆடலுக்கும் மனத்தைத் தந்தோர்
நாடிவரின் பலனில்லை; அறிவு வேலைத்
தகதகக்கக் கூர்ப்படுத்துஞ் சாணைக் கற்கள்
சாருமிடம்; அறியாமைப் பகையை மாய்க்கும்
தகுதிபெற, நுழைபுலமும் கூர்மை யாகத்
தகுதியுடன் பதமாகச் செய்யுஞ் சாலை.

ஒருமையுடன் நூலகத்துள் நுழைதல் வேண்டும்;
உயர்ந்தகலை நூல்பலவும் படித்தல் வேண்டும்;
பெருமைதரும் நூலதனைப் படிக்கும் போது
பேச்சின்றிப் புறவழியில் நாட்ட மின்றிப்
பொறுமையொடு கண்ணூன்றிக், கருத்தும் ஊன்றிப்
புத்தகத்து நல்லமுதைப் பருகல் வேண்டும்;
பெறுபொழுதை இவ்வண்ணம் பயன்ப டுத்திற்
பெருமைஎலாம் வழிவினவி வந்து சேரும்.

பெறற்கரிய பருவமிது; பெற்ற ஒன்றைப்
பெருநெறியில் நல்வழியில் பயன்படுத்தின்
உறற்கரிய உயர்வெல்லாம் உம்மைச் சேரும்
உமதறிவால் நாட்டுக்கும் நன்மை சாரும்;
குறட்கருத்தை 'சாந்துணையும் கற்க' என்ற
கோலமொழி தரும்பொருளை நூலகந்தான்
தரற்குரிய இடமாகும்; பொழுதை எல்லாம்
தக்கபடி பயன்படுத்திப் பெருமை கொள்க.

அன்பருடன் நகைமொழிகள் பலவும் பேசி
அரட்டையடித் தலைவதுதான் பொழுது போக்கா?
நண்பருடன் திரைப்படங்கள் பார்த்து விட்டு
நடுத்தெருவில் திரிவதுதான் பொழுது போக்கா?
என்பெருமை கண்டீரோ? பொழுதை எல்லாம்
இவ்வண்ணம் போக்கடித்தால் பயனே இல்லை;
மின்பொழுதும் வீணின்றி நூல்ப டித்து
மேம்படுக, பருவத்தே பயிரைச் செய்க.

உலகரங்கில் அரசியலில் தனித்து நின்ற
ஒருமனிதர் இராசகோ பாலர் என்பார்
நிலவுபுகழ் மூதறிஞர் எனவு யர்ந்தார்;
நிகரில்லாப் பேச்சாளர், எங்கள் நெஞ்ச
மலருறையும் பண்பாளர், காஞ்சி அண்ணா
வான்புகழின் உச்சிக்கே சென்றார் என்றால்
குலவுபுகழ்ச் சென்னைநகர்க் 'கன்னி மாரா'
நூலகத்தை ஏணியெனக் கொண்டே யன்றோ?

ஒப்பனையும் மாணவரும்

○

பாடலெது? உரைநடைதான் எதுவென் றிங்குப்
பகுத்துணர இனமுணர இயலா வண்ணம்
மேடையிலே முழங்குவதைக் கேட்டுக் கேட்டு
மெல்லியஎன் உள்ளமெலாம் நைந்து நைந்து
வாடுகிறேன்; அதுபோலக் கல்வி கற்க
வருபவர்தம் ஒப்பனையால் அவர்த மக்குள்
ஆடவர் யார்? மகளிர் யார்? தோற்றத் தாலே
அடையாளந் தெரியாமல் மயங்கு கின்றேன்.

பிடர்வரையில் தொங்குகிற முடிகள் வாரிப்
பேணாமல் சிதறுண்டு முகம்ம றைக்கும்;
தொடர்ந்துவரும் தமிழ்வீரந் தாழ்ந்து விட்ட
துயரத்தைத் தொங்குகிற மீசை காட்டும்;
அடர்செடிகள் விலங்கினங்கள் பொறித்த சட்டை
*அடவியில்வாழ் மாந்தரையே நினைவிற் கூட்டும்;
இடையணிந்த தொளதொளத்த காலின் சட்டை
இருக்கின்ற தூசியெல்லாம் தெருவில் கூட்டும்.

---

* அடவி - காடு

முகமதிய ரானவர்தாம் கைலி என்று
　　மூட்டிவைத்த ஆடைதனை உடுத்திக் கொள்வர்;
முகமதிய ரானவரும் பயிலும் போது
　　முற்போக்கென் றதனைத்தான் உடுத்து கின்றார்;
பகலிரவில் எவ்விடத்தும் கைலி யைத்தான்
　　பகட்டாக மாணவரும் உடுத்து கின்றார்;
நகைமொழிக்குக் கூறவில்லை; அம்ம தத்து
　　நாடாக்க அவரெல்லாம் நினைந்தார் போலும்.

நலங்கோலம் செய்கின்ற பருவம் ஈது
　　நாகரிக உடையணியும் பருவம்; ஆனால்
அலங்கோலஞ் செய்தன்றோ உலவு கின்றார்;
　　அழகுக்குப் பொருளொன்றும் விளங்க வில்லை;
நலங்காத புறக்கோலம் செய்தல் ஒன்றோ
　　நன்மைதரும்? அகக்கோலம் வேண்டு மன்றோ;
நலங்காணும் நாட்டத்திற் சொல்லு கின்றேன்
　　நாகரிக வளங்காண முயல்க நன்றே.

☼ முகம் மதியர் ஆனவரும் மதி போன்ற முகமுடைய மகளிரும்
நலங்காத - கசங்காத

அரசியலும் மாணவரும்

○

படிக்கின்ற பருவத்தைக் கல்விக் கென்றே
பயன்படுத்திக் கொளல்வேண்டும்; அதைவி டுத்துத்
துடிக்கின்ற உணர்வுக்குத் தீனி யிட்டால்
தொலையாத துயரந்தான் மிஞ்சி நிற்கும்;
வெடிக்கிடங்கில் எவரேனும் நெருப்பை வைத்து
விளையாட நினைவாரோ? வேட்கை தீரக்
குடிக்கின்ற புனலூற்றை அடைத்து விட்டால்
கொடும்வறட்சி தோன்றுமலால் வளமா தோன்றும்?

அரசியலைக் கற்றுணரும் ஆர்வம் வேண்டும்;
அயல்நாட்டு நடைமுறையுந் தெரிதல் வேண்டும்;
புரையறுநூல் அறிவுவளம் பெற்ற பின்னர்ப்
புகுவார்க்கே அரசியலில் வெற்றி வாய்க்கும்;
அரைகுறையாக் கல்வியினை விட்டு, மேடை
அரசியலிற் புகுவதனாற் பயனே இல்லை;
பொருசமரில் படைக்கலங்கள் இல்லா மாந்தன்
புகுவானேல் புறமுதுகே காட்ட நேரும்.

நெஞ்சுபொறுக்கவில்லையே

ஈரோட்டுப் பெரியார்தாம் என்ன கற்றார்?
ஈடில்லாக் கலைஞரவர் என்ன கற்றார்?
பாராட்டுப் பெற்றிலரோ? என்று கேட்பர்;
பயனில்லாக் கேள்வியிது; கல்லூ ரிக்குள்
பேரேட்டில் இவர்பெயர்கள் இல்லை; ஆனால்
பிழையின்றி இவர்கற்ற நூல்கள் எல்லாம்
ஓரேட்டில் அடங்காவே! அதனா லன்றோ
உலகவர லாற்றேட்டில் இடமும் பெற்றார்.

பருவங்கள் பலவுண்டு மாந்த னுக்கு;
பருவநிலைக் கேற்றவணம் செயல்கள் வேண்டும்;
திருமணமும் மாந்தனுக்குத் தேவை; ஆனால்
சிறுபிள்ளைப் பருவத்திற் செய்தல் நன்றோ?
அறிவுவளர் கலைபலவும் பயிலும் பிள்ளை
அரசியலிற் புகநினைதல் முறைமை யன்று;
உறைதயிரில் வெண்ணெய்தனை எடுக்கு முன்னே
உருகியநெய் வேண்டுமெனிற் காண்ப துண்டோ?

அரசியலில் நூலறிவைக் கற்றுக் கொள்க
அதனாலே வரும்பயனைப் பெற்றுக் கொள்க
அரசியலில் போர்நுழைவை விட்டுச் செல்க
ஆன்றோரின் அறிவுரையைப் பற்றிச் செல்க
அரசியலைப் படிப்பதுதான் இந்த வேளை
அத்துறையைப் பிடிப்பதுவா உங்கள் வேலை?
அரசியலை உரமாக்கி வளர்தல் வேண்டும்
அரசியலார்க் குரமாகி அழிதல் வேண்டா.

இதழ்களும் மாணவரும்

○

நூலகத்துப் புகுந்துவரக் கூசு கின்றீர்
நோய்நுண்மம் போற்பரவும் இதழ்கள் தம்மைப்
பாலமுதம் எனவெடுத்துப் பருகு கின்றீர்
பகுத்தறிவைப் பாழாக்க முனைந்து விட்டீர்
காலையெனும் ஒருபொழுது விடியு முன்னே
கயமைமிகும் இதழ்களையே வாங்கு கின்றீர்
பாலுணர்வுக் கோப்பைக்குள் வீழ்ந்து வீழ்ந்து
படிக்கின்ற வண்டானீர் இளைஞர் இங்கே.

திரைபோட்டு நிகழ்த்துகிற செயலை எல்லாம்
திரைநீக்கி காட்டுகிறார் இதழ்கள் என்றே;
திரைநீட்டிச் சங்கத்து நூல்க ளெல்லாம்
தின்றாயே கொடுங்கடலே இவற்றை மட்டும்
இரையாக்கிக் கொள்ளாமல் இருக் கின்றாயே
எத்துணையோ பாடல்களைச் சுவைத்த தீயே
குறைகாட்டிப் பொருளீட்டும் இதழை மட்டும்
கொழுநாவால் தீண்டாமல் ஏன்வி டுத்தாய்?

நோய் நுண்மம் = நோய்க்கிருமி

அறிவியலை இந்நாட்டில் வளர்க்க எண்ணும்
ஆர்வத்தால் பொருள்கொட்டி இதழ்ந டாத்த
அறிஞர்சிலர் முன்வந்தார்; ஆனால் இங்கே
அவர்கண்ட பலனென்ன? இந்த மண்ணில்
அறிவியலே வளராது; களைக ளாக
அறியாமை மண்டுமெனக் கண்டு கொண்டார்;
'நெறிவிலகி வந்துவிட்டோம்; கற்பா றைக்குள்
நெற்பயிரா விளையும்?'' என ஒதுங்கி விட்டார்

சிந்தனைக்கு வளர்ச்சிதரும் இதழ்கள், நல்ல
சீர்திருத்தக் கொள்கைதரும் இதழ்கள், ஆயும்
புந்திக்கு விருந்தளிக்கும் இதழ்கள், போற்றும்
பொதுமைக்கு வழிவகுக்கும் இதழ்கள் விற்க
முந்திக்கொண் டிங்கெழுந்து காலைப் போதில்
முனைப்போடு கடைவிரித்தார்; மாலை எனும்
அந்திக்குள் திறந்தகடை மூடி விட்டார்
அவைகொள்வா ரில்லாத கார ணத்தால்

நல்லறிவைப் பதப்படுத்தும் பருவத் துள்ள
நம்மிளைஞர் இவற்றையெலாம் புறக்க ணித்துப்
புல்லுணர்வைக் கிளறிவிடும் இதழ்கள் வாங்கிப்
போற்றுவிரேல் அறிவுநுனி மழுங்கிப் போகும்;
அல்வழியில் மனஞ்செல்லும்; பண்பு தேயும்;
அருமைமிகும் இளம்பருவம் கருகி வீழும்;
கல்வியது சருகாகிக் காற்றிற் போகும்;
காளையர்தம் பிஞ்சுள்ளம் வெம்பி வீழும்.

திரைப்படமும் மாணவரும்

○

பண்பாடே சீர்குலைந்து போனதென்றால்
படத்துறைதான் முதற்களமாம்; அதை நினைந்தால்
கண்பாடு கொள்வதற்கு மனமேயில்லை;
கயமைகளின் விளைநிலந்தான் அந்தப் பூமி;
நண்பாலே உரைக்கின்றேன் இற்றை நாளில்
நடிகர்யார் மாணவர்யார் தெரியவில்லை;
கண்போலக் காக்குமிளம் பருவந் தன்னைக்
கயமைக்குள் கூத்தடிக்க விட்டு விட்டார்.

நாளெல்லாம் படித்தவைதாம் நினைவில் நில்லா
நடிகையின்பேர் நினைவில் நிற்கும்;
கோளெல்லாஞ் சொல்கின்ற சாதகத்துக்
குறிப்பெல்லாம் அகலாது நினைவில் நிற்கும்;
தேனெல்லாங் கொட்டியது போலிருக்கும்
தேர்வெனிலோ படித்தவையும் மறந்தே போகும்.
தோளெல்லாம் பூரிக்கும் திரைப்படத்தில்
தொங்கவிட்ட 'ஏ' என்னும் எழுத்தைக் கண்டால்.

கோள் எல்லாம் = கிரகங்கள்

படிப்புக்கு மதிப்பளிக்கும் காலம் நல்ல
பண்புக்கு மதிப்பளிக்குங் காலமாகும்;
நடிப்புக்கு மதிப்பளிக்குங் காலம் இந்த
நாட்டுக்கே தீங்கிழைக்குங் காலம்; தோகை
நடிப்புக்கு விழைகின்ற காலம் இங்கு
நற்கலைகள் வளர்கின்ற காலம்; கோழித்
துடிப்புக்கு மயங்குகின்ற காலம் நாடு
துறைமாறிப் போய்விட்ட காலம் ஆகும்.

சிறந்திருந்த காலந்தான் இறந்த காலம்;
சீர்களெலாம் நெகிழ்காலம் நிகழுங் காலம்;
வறந்திங்குப் பண்பெல்லாங் காய்ந்து வாடி
வருங்காலம் உதிர்காலம் ஆகா வண்ணம்
திறங்கொண்டு மாணவர்காள் எழுக; உங்கள்
திருநாட்டை விழிதிறந்து காண்க; உள்ளம்
திறந்திங்குப் பேசுகின்றேன் எதிர்கா லத்துத்
திருவிளக்கை ஏற்றுவது நுங்கள் கையே.

பெற்றவர் தூங்கினால்...?

கற்று வரச்சொல்லிப் போக்கினீர் — மக்கள்
கற்றன ராவெனப் பார்க்கிலீர்
குற்றம் இழைத்திட நாடுவார் — கல்விக்
கூடங்கள் தாக்கிடக் கூடுவார்
செற்றமு டன்கலாம் செய்யவோ? — அங்குச்
சென்றனர் பிள்ளைகள் ஐயவோ!
பெற்றவர் இப்படித் தூங்கினால் — நாளை
பின்விளை வென்னென்ன வாகுமோ?

மங்கையர் ஏகிடக் கூசுவார் — கற்கும்
மாணவர் அப்படிப் பேசுவார்
எங்கணும் தேர்வுகள் காணுவோர் — நெஞ்சில்
ஏக்கம் மிகுந்திட நாணுவார்
தங்கும் இடங்களில் போர்க்களம் -- ஊர்தி
சார்ந்திடும் போதிலும் போர்க்களம்
இங்கிவர் இப்படி ஏகினால் — நாளை
எப்படி எப்படி யாகுமோ?

கண்டனம் இன்மையால் நேர்ந்ததோ — கல்விக்
　　கட்டணம் இன்மையால் சார்ந்ததோ?
சண்டை இடுங்கட்சி புக்கதோ — அன்றித்
　　தானென்னும் ஆணவம் மிக்கதோ?
கண்டுளம் வேதனை கொள்கிறேன் — இந்தக்
　　காளையர் வாழ்ந்திடச் சொல்கிறேன்
மண்டிய தீமைகள் ஓங்குமே — பெற்றோர்
　　மற்றவர் போலினுந் தூங்கினால்.

ஓடம் பழுதானால்......?

அறிவொளி பெருக்கிக் காட்டி
அகவிருள் நீக்கும் ஆசான்
செறிதரும் இளைஞர் நெஞ்சிற்
செம்மையைப் புகட்டும் ஆசான்
நெறிதனைச் சுட்டிக் காட்டி
நேர்மையிற் செலுத்தும் ஆசான்
தெரிதரும் கடவுள் என்பேன்
தெய்வம்வே றில்லை என்பேன்

நாட்டினை உயர்த்திக் காட்டும்
நல்லதோர் பணியில் தம்மைக்
கூட்டினோர் தாமே இன்று
குறுநெறி நடந்தார் என்று
கேட்டதும் துடித்தேன் இந்தக்
கேட்டினை யாங்கு ரைப்பேன்;
மீட்டிட மேலே நிற்போர்
படுகுழி வீழ்தல் நன்றோ?

வாழ்ந்திட வழிகள் காட்டும்
வானுயர் பணியில் உள்ளீர்
வீழ்ந்திடக் குழிகள் காட்ட
விழைவதோ? ஆணி வேரைப்
போழ்ந்திடல் முறையோ? இந்தப்
புன்மையில் இறங்கி நீவிர்
ஆழ்ந்திட நினைந்த தேனோ?
ஐயவோ கொடுமை யன்றோ.

உருவமும் உடையும் உங்கள்
உயர்வினைக் காட்ட வில்லை;
பருவமும் பழகும் பாங்கும்
படிப்பினைக் காட்ட வில்லை;
ஒருவனும் குறைகள் சொல்லா
தொழுகுக இனிமே லேனும்;
கருவறை பழுது பட்டாற்
கையினிற் குழந்தை ஏது?

பாடங்கள் புகட்டும் பாங்கைப்
பையவே மறந்து போனீர்
கூடங்கள் திறவா வண்ணங்
கூடிநீர் தூண்டி விட்டால்
ஏடுங்கள் கையிற் கொண்டும்
என்னதான் பயனோ சொல்வீர்
ஓடங்கள் ஓட்டை யானால்
ஒல்லுமோ கரையைக் காண?

புலவர் குறிக்கோள்

○

புலவரெனும் மொழிசெவியிற் புகுந்திடுமேல்
உள்ளமெலாம் பூரிப் பேன்நான்;
அலகில்புகழ் மன்னரையும் அவரெதிரில்
இடித்துரைக்கும் அஞ்சா நெஞ்சர்
குலவிவரும் வறுமையிலும் கூடிவரும்
பெருமிதத்திற் குன்றாச் செல்வர்
உலகுறினும் பழிபுரியார் உயிர்செலினும்
நிலைகுலையார் உயர்ந்தே நிற்பார்

உலகினர்தாம் நெறிபிறழின் உளந்தரிபா
தறிவுறுத்தும் உரிமை யுள்ளார்
பலர்விழையுஞ் செயலெனினும் பழியென்றால்
தடுத்துரைக்கும் பண்பு கொண்டார்
மலர்வருந்தா ததன்நறவை மகிழ்ந்துறிஞ்சி
இசைபாடும் வண்டு போல்வார்
நிலவுலகில் தம்வாழ்வை நினைந்தறியார்
பிறர்நலமே நெஞ்சிற் கொள்வார்.

அத்தகைய பெயர்தாங்கும் ஆசான்மார்
நிலைகாணின் அந்தோ நெஞ்சம்
பித்தாகி மயலாகிப் பேதுற்றுச்
சுழல்கின்றேன் பேசும் நாவிற்
கொத்தாகி வரும்மொழியின் கூட்டத்தை
நும்முன்னர்க் கொட்டு கின்றேன்
எத்தாலும் பழிகளுமக் கேற்படுமேல்
எனையுமவை சாரு மன்றோ?

பேசுங்கால் எழுதுங்காற் பிழைமலியக்
காண்கின்றேன்; பிறழ்ந்து நாவை
வீசுங்கால் வரையுங்கால் வீணாவர்
மற்றவரும்; விளைவைக் கண்டு
கூசுங்கள்; மாசுங்கள் மாதமிழ்க்குச்
சேர்க்காதீர்; கோல வாழ்விற்
காசுங்கள் குறிக்கோளா? கசடறுதல்
குறிக்கோளா? எதற்குக் கற்றீர்?

நாட்டவரைத் திருத்துதற்கு நல்லுரிமை
பெற்றவர்நீர் நலிதல் நன்றோ?
வேட்டெழுந்து மற்றவரா விளக்கியுமைத்
திருத்துவது? வெட்கம்! வெட்கம்!
நாட்டமுடன் முயன்றுரிய நலங்களெலாம்
தகுதியெலாம் நயந்து கொள்க
கோட்டமது தவிர்த்திடுக கொண்டிருக்கும்
பொறுப்புணர்ந்து கொண்டாற் போதும்.

எத்தாலும்-எதனாலேனும். கோட்டம்—வளைவு, குறைபாடு.

இனவுணர்வை ஊட்டுவதும் மொழியுணர்வை
ஏற்றுவதும் யார்பொ றுப்பு?
மனவுணர்வில் ஈருணர்வும் மதியுடையீர்
நும்மிடமே வதிதல் காணேன்;
சினவுணர்வு கொள்ளாதீர்; சிறந்தபணி
நமதன்றோ? சிந்தித் தாய்க;
எனவுமைநான் வேண்டுகின்றேன்; இனியேனும்
பொறுப்புணர்க ஏற்றங் காண்க.

நாளையுல காள்பவரை நமதுகையில்
ஒப்படைத்தார் நாட்டு மக்கள்;
காளைகளைச் சிறுவர்களைக் கண்மணிபோற்
காப்பதுநம் கடமை யாகும்;
வேளையிது தவறிவிடின் விளைநிலத்திற்
களைகளலால் வேறு தோன்றா
பூளையெனப் போகாதீர் புன்மைகளை
நாடாதீர் புலவர் நீவிர்.

பொறுப்புணர மறுப்பீரேல் புலவரெனும்
பட்டத்தைப் பூணல் நன்றோ?
வெறுப்புடைய பேடிக்கு வீரனெனும்
பேரெதற்கு? வேலெ தற்கு?
விருப்புடைய புலவர்பெயர் வேண்டுமெனிற்
பெயர்க்கிழுக்கு விளையா வண்ணம்
கருத்துடன்நீர் காத்திடுக கடமைகளை
ஆற்றிடுக காலம் வாழ்த்தும்.

பூளை - பூளைப்பூ.

காசுக்கா நீதி?

○

வீதியிற் கடைச்ச ரக்கு
விற்பனை யாதல் போல
நீதியை விலைக்கு விற்கும்
நிலைமையைக் கூறக் கேட்டேன்
வேதனைத் தீயால் நெஞ்சம்
வெந்திடப் பெற்றே னந்தோ!
கோதிலா இடத்திற் கூடக்
கொடுமையா நிகழ்தல் வேண்டும்?

மாசறி யாத நீதி
மன்றிலும் கையூட் டென்னும்
காசுதான் தீர்ப்பை வாங்கும்
கயமையைக் காதாற் கேட்டேன்
கூசினேன்; அவர்க்குத் தூக்குத்
தண்டனை கொடுப்ப தன்றிப்
பேசஒன் றில்லை; பூமி
பித்தரைச் சுமக்க லாமோ?

படித்தவர் பட்டம் பெற்றோர்
பதவியில் உச்சம் பெற்றோர்
கெடுத்தனர் அறத்தை என்றால்
கீழ்களை விட்டு வைத்தல்
மடத்தன மன்றோ? நாட்டில்
மக்களேன்? சட்டந் தானேன்?
தடுத்திதை நிறுத்தா விட்டால்
தாங்கிடுஞ் செங்கோல் ஏனோ?

கைப்பணம் ஒன்றுக் காகக்
கடமையை விற்கும் மாக்கள்
பொய்ப்பிணம் போல்வர்; நாட்டில்
நோய்செயும் புழுக்க ளாவர்;
பைப்பணம் காட்டி விட்டால்
நாட்டையும் பகைக்கு விற்பர்;
செய்ப்புலக் களையால் நன்மை
செழித்திட வழியே இல்லை.

ஆடாது சமன்செய் கோல்போல்
அவரவர் செயலுக் கேற்பக்
கோடாது நடுவில் நின்று
கூறலே தீர்ப்பின் பாங்கென்
றேடாளுஞ் சான்றோ ரெல்லாம்
இயம்புவ துணர்ந்த நல்லோர்
ஊடாக இருத்தல் கண்டேன்
உள்ளத்தில் அமைதி கொண்டேன்

களவும் கற்பும்

○

பாழ்தருங் கள்ளோடு பரத்தைமை நாட்டிற்
காழ்கொளல் கண்டு கடிந்திட நல்லோர்
பழுத்த மதியாற் படைத்தநற் சட்டம்
எழுத்து வடிவில் ஏட்டில் உண்டு;
'கள்ளின் மயக்கொடு காவலர் சிற்சிலர்
எள்ளும் பரத்தையர் இல்லிற் கிடந்தனர்
என்னுஞ் செய்தியை ஈங்குள தாளிகை
பன்னும் விந்தையும் பலபல உண்டு;
களைத்துப் படுத்துக் கண்ணயர் பொழுதில்
பிழைப்பு நடாத்திக் கொழுத்த திருடர்
நள்ளிருள் பார்த்து நாடிய பொருளைக்
கொள்ளை கொளாவணம் கூர்த்த நோக்கொடு
காவலர் பணிபுரி காவல் நிலையம்
மேவிய ஊரெலாம் மிகப்பல வுண்டு
பொருள்கவர் கள்வர் பொறியிற் சிக்கினால்
திருத்தவும் ஒறுக்கவும் சிறைபல வுண்டு;
காவலுஞ் சிறையுங் காண்குதும் என்னும்
பாவிகள் பகலிற் படுகொலை செய்து

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

திருடிச் செல்லுந் தீரச் செயல்கள்
விரவுதல் செவியில் விழுவது முண்டு;
தீயவர் திருடிப் போய அப் பொருளில்
காவலர் பங்கும் கணக்கில் உண்டாம்;
காமுகர் சிலராற் கன்னியர் கற்புத்
தோமுறா வண்ணம் தூயநல் லுணர்வுடன்
காக்கும் பணிக்கே காவல் நிலையம்
ஆக்கினர் என்பர் ஆகினும் உண்மை
நடப்பினை நாளிதழ் கொடுப்பதைக் காணின்
துடித்திடும் உள்ளம் வெடித்திடும் ஐயஓ!
பசித்திடும் உடலினர் பாவையர் கற்பைப்
புசித்தனர் அந்தப் புனித நிலையத்து
கடமை யுணர்வைக் காலால் நசுக்கி
உடலினைச் சுவைத்தவர் உயிரையும் பறித்தனர்
என்ற செய்திகள் எத்தனை! எத்தனை!
இமையோ விழிகளுக் கிடர்தர முயல்வது?
இந்நிலை தொடரின் எரிமலை ஒருநாள்
தன்னிலை மறக்கும் தானே வெடிக்கும்
மக்கள் பொருளும் மடவார் கற்பும்
தக்கவர் காவல் இன்றெனின் இன்றாம்;
மக்கள் கூட்டம் மனந்துடித் தெழுமேல்
தக்கோர் காவலை மறுநாள் தருமே.

மருத்துவ மனையா? வருத்தும் மனையா?

○

பிணியிடை உழலும் மாந்தர்
பேணுநர் இல்லோர் நோய்கள்
தணிவுற அரசின் சார்பில்
தருகொடை மிகுதி யாகும்;
பணியினில் திறமை மிக்க
[1] பண்டுவர் பலரும் உண்டு;
மணிமணி மருந்தும் உண்டு
மற்றும்நல் லமுதும் உண்டு.

மருத்துவ மனைகள் யாவும்
வறியராய் வருவோர் தம்மை
வருத்துவோர் மனைக ளாகி
வருவது காணு கின்றேன்
வருத்தமே மிகுதி யாக
வாடிடும் மனத்த னானேன்
திருத்தவோர் மருந்தா இல்லை?
தெரியினுந் தீர வில்லை!

---

1. மருத்துவர்

வெடுக்கெனப் பேசு வோரும்
விறைப்புடன் கனன்று தேளின்
கொடுக்கெனக் கொட்டு வோரும்
கொடுப்பதைச் சுருட்டு வோரும்
படுக்கையிற் கிடப்பார் தம்மைப்
பாவிகள் படுத்தும் பாடு
நடுக்கமே கொள்ளச் செய்யும்
நலிந்தவர் யாது செய்வர்?

விலையுயர் மருந்த னைத்தும்
வேறிடம் பறந்து போகும்
இலைகறி காய்க ளெல்லாம்
எங்கெங்கோ சமைய லாகும்
அலைவுறும் பிணியோர் இங்கே
அலையுறுந் துரும்பாய் நிற்பர்
நிலையிது காணுங் காலை
நெஞ்சினிற் கனலே மூளும்.

மருத்துவர் வீட்டிற் கேகி
வைப்பதை வைத்து விட்டால்
திருத்தமாக் கவனம் வைப்பர்
பிணிகளும் தீர வைப்பர்
நரித்தனத் தாதி மார்கள்
நாடகம் ஆடும் முன்பே
அரித்திடும் அவர்தம் கையில்
அதைஅதை வைத்தல் வேண்டும்

பண்டுவப் பணிதான் பாரில்
ஒப்பிலாப் பணியாம்; நன்மை
கண்டவர் கடவு ளென்றே
கைதொழு தவரை யேத்திக்
கொண்டுளம் மகிழ்வர்; மக்கள்
கும்பிடுந் தொழிலைத் தம்பாற்
கொண்டவர் ஈது ணர்ந்து
கொள்வரேற் குறைக ளேது?

மகிழ்வுடன் சம்ப ளங்கள்
மருத்துவ மனையிற் கொள்வர்;
புகுபிணி யாள ருக்கோ
புகலிடம் மருந்த ரில்லம்;
மிகுபொழு தழிவ தந்த
மேலவர்க் கில்லி லேதான்
தொகுபொருள் நோக்க மானரில்
துவண்டவர் எங்கே செல்வர்?

புதுமனை மருத்து வர்க்குப்
பொருள்தரச் செல்வருண்டு
1 பொதுமனை புகுவ தன்றிப்
புகலிடம் வறியர்க் கேது?
மதுவுணும் மதியர் போல
மருத்துவர் மயங்கா ராகி
எதுசரி யெனநி னைந்தே
ஏற்றதோர் பணியைச் செய்க.

1. பொது மருத்துவமனை

நியாய விலைக்கடை

○

நிறுக்கின்ற பொருள்களிலும் அளக்கின்ற
பொருள்களிலும் நேர்மை யுண்டா?
வெறுக்கின்ற படியன்றோ விளையாடல்
புரிகின்றார்; விலைகொ டுப்போர்
கறுத்தெழுந்தால் நியாயவிலைக் கடையென்பார்
நியாயத்தைக் கடையில் விற்பார்;
பொறுத்திருந்து பார்த்திருப்போர் பொங்கியெழும்
நாளொன்று புகுந்தே தீரும்.

வாங்காதார் பெயர்களெலாம் வாங்கியதாப்
பதிந்திருக்கும்; வந்து விட்டால்
தீங்காளர் பொருள்நேற்றே தீர்ந்ததென்பார்;
அதுவேறு தெருவிற் போகும்;
போங்காலம் வாராதோ? பொதுமக்கள்
ஏங்குகிறார்; புல்ல ருக்கே
ஆங்காலம் ஆயிற்றா? அழிகாலம்
மேவிற்றா? ஆரே கண்டார்!

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

கண்ணெதிரில் அளந்தபொருள், கடையிலவர்
நிறுத்தபொருள் கடுகி வந்து
பின்னதனைப் பார்த்தாலோ பெற்றதெலாங்
குறைந்திருக்கும்; பெருத்த மாயம்
பண்ணிடுவர்; சுட்டெரிக்கும் பகற்பொழுதில்
வரிசைதனிற் பிச்சை மாந்தர்
நண்ணுதல்போல் மகளிரெலாம் நடுத்தெருவில்
காத்திருப்பர்; நடைதான் மிஞ்சும்.

விலையின்றி மனமிளகி ஈவதுபோல்
வந்தவரை விரட்டு கின்றார்;
தலையொன்று குறையாமல் தருவதற்குப்
பொருள்மிகவே தந்தி ருந்தும்
இலையென்று மொழிகின்றார் ஈவிரக்கம்
இல்லாமல் ஏய்த்து நிற்பார்;
கலையென்று கவருவதைக் கற்றவர்கள்
களியாட்டம் ஆடு கின்றார்.

இந்தநிலை மாறாதா? இழிவுநிலை
தீராதா? எளிமை யாக
வந்தவர்கள் பொருள்வாங்கி வாழும்நிலை
வாராதா? வாக்கு வாங்க
வந்தவர்கள். துயர்நீங்க வழியொன்றுஞ்
செய்யாரா? வாடும் மக்கள்
நொந்தமனம் ஆறாதா? நூறாண்டு
சென்றாலும் நோய்தீ ராதா?

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

விடுதலையும் பெற்றுவிட்டோம் விழாக்களையும்
நடத்திவிட்டோம் விண்கூடத்தில்
படுவிரைவில் ஏறிவிட்டோம் பலமுனையிற்
சிறந்துவிட்டோம் பாழும் நாட்டிற்
கெடுதலையே காணுகிறோம் கீழ்மைகளே
பூணுகிறோம் கிடக்கும் மக்கள்
படுதுயரந் தீரவில்லை பஞ்சங்கள்
மாறவில்லை பயனே இல்லை.

விடுதலையால் என்னபயன்? வேளைதொறும்
நுகர்பொருள்கள் விரைந்து வாங்கப்
படுதுயரம் உறலாமோ? பகிர்ந்தளிக்கும்
கடைகளிலும் பழிகள் செய்யும்
கெடுதலைகள் வரலாமோ? கெடுநிலையில்
மக்களினும் கிடக்க லாமோ?
விடுதலையால் என்னபயன்? வெற்றொலியால்
என்னபயன்? வினவு கின்றோம்.

விடைபகர வாயில்லை விடுதலையை
நுகர்வோர்க்கு விழிகள் இல்லை
இடையிலெவர் உரைத்தாலும் இருசெவியும்
சரியில்லை என்னே விந்தை!
குடைநிழலில் அமர்ந்திருப்போர் கூர்வெயிலின்
வெம்மைதருங் கொடுமை காணார்
படைநடுங்கும் பெரும்புரட்சி பரவிவரின்
மக்கள்துயர் பறந்து போகும்.

கையூட்டுலகம்

○

உலகிலே கையூட் டில்லா
    ஓரிடம் உண்டா? எங்கும்
நிலவியே படர்ந்த டர்ந்து
    செழித்துயர் நிலையில் நிற்கும்;
வலிவுறும் அஃதின் றாமேல்
    வாழ்க்கையே இயங்கா திங்கே;
கொலைகளும் மறைந்து போகும்
    கொடுத்திடுங் கையூட் டாலே.

இழிவெனக் கையூட் டேற்றல்
    எண்ணினர் அற்றை நாளில்;
அழகெனக் கருது கின்றார்
    அனைவரும் இற்றை நாளில்;
பழியெனப் பேசி, வாங்கக்
    கூசினர் பழைய மாந்தர்
தொழிலது சரியே என்று
    சொல்லுவர் புதிய மாந்தர்.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

அரசுசார் அலுவல் மன்றம்,
அருங்கலை வளர்க்குஞ் சாலை,
புரையிலா நீதி மன்றம்,
புனிதமோ டேத்துங் கோவில்,
சிறையுறுங் காவற் கூடம்
எங்குமே சென்று வெற்றி
தருவது கையூட் டாகும்
தடுப்பவர் எவரு மில்லை.

மறைவினிற் பெறுவ தில்லை
மறந்துமே விடுவ தில்லை
குறைவறத் தொகையைப் பேசிக்
கொடுத்தபின் எதுவுஞ் செய்வர்
நிறைவதை ஒருவர் மட்டும்
கவர்ந்திடா நேர்மை யுண்டு
பிறருடன் தகுதிக் கேற்பப்
பகிர்வதே பெருவ ழக்கம்.

உரியதோர் கல்வி கற்றார்
உயரிய பதவி பெற்றார்
சிறியதாம் பணியி லுள்ளார்
சீரிய கல்வி யில்லார்
சரிநிக ராவர் வைக்கும்
கையூட்டுச் சாமி முன்னர்;
அரியதோர் செயலே யில்லை
எதனையும் அதுவே செய்யும்.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

அலுவலைக் குறைத்துக் கொண்டான்
ஆசையைப் பெருக்கிக் கொண்டான்
பலபழி செய்தும் வாழ்வைப்
பகட்டுதற் கெண்ணி விட்டான்
நலவழி நடப்ப தற்கு
நாட்டமே அவனுக் கில்லை
சொலவொரு சொல்லு மில்லைத்
தூய்மையை மாய்த்தே விட்டான்

தேவையைப் பெருக்கிக் கொண்டால்
திசைகளும் மாறிப் போகும்;
ஆவலை வளர விட்டால்
அதற்கென எல்லை யில்லை;
கோவழி எதுவோ அஃதே
குடிவழி யாகுங் கண்டீர்
ஆவது கருதும் மாந்தர்க்
காட்சியிற் கவனம் வேண்டும்.

பூக்களிற் புழுக்கள்

○

சேர்ந்தொரு கட்சி சொல்லித்
தேர்தலில் நிற்பார் தம்மை
ஓர்ந்துணர் ஆற்ற லின்றி
உவப்புடன் வாக்க ளித்துத்
தேர்ந்தெடுத் தாட்சி மன்றுட்
சென்றிட வழிவ குத்தோம்
போந்ததும் வேறு கட்சி
புகுந்திட மோப்பம் பார்ப்பர்

[1] ஆசற்ற தூயர் போல
ஏய்ப்புரை யாற்றிப் பின்னர்
ஆசைக்கே அடிமை யாகி
அவர்நிலை மறந்தா ராகிக்
காசுக்குத் தம்மை விற்கும்
கயவராற் சட்ட மன்றம்
மாசுக்குட் படுமே யன்றி
மாட்சிமைக் காட்ப டாது

---

1. குற்றமற்ற

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

கொள்கையின் மேன்மைக் காக
 மாறிடிற் குற்ற மில்லை
கொள்ளையை மனத்திற் கொண்டு
 கொம்புகள் தாவிச் சென்றால்
'எள்ளலுக் குரிய ரானார்
 இழிகுணம் படைத்தா' ரென்றே
[1]அள்ளலில் எறிவ தன்றி
 அவரையார் மதிப்பா ரிங்கே?

'கொள்ளைகள் கொலைகள் செய்வோர்
 பதுங்கிடும் கூடா ரம்போல்
உள்ளதே சட்ட மன்றம்'
 என்றதோர் உணர்வு தோன்றி
உள்ளமே நொந்து போனார்
 ஊரவர்; அவர்தம் நெஞ்சில்
வெள்ளமே திரண்டு வந்தால்
 வீணரின் நிலைஎன் னாகும்?

வாக்குகள் அளித்தோம் சட்ட
 மன்றமர் வாய்ப்பைப் பெற்றோர்
ஆக்குவர் நன்மை யென்றே
 ஆவலிற் காத்தி ருந்தோம்;
தாக்குதல் நடத்து கின்றார்;
 தகாமொழி பேசு கின்றார்
பூக்களில் தேனீ யில்லை
 புழுக்களே நெளியக் கண்டோம்

---

1. சேறு

தலந்தரு சொற்போர் அங்கே
 நடத்துவர் என்றி ருந்தோம்
[1]வலம்படு மற்போர் ஒன்றே
 நடத்திட வகுத்து நின்றார்;
சிலம்பமும் ஆடு கின்றார்
 செருப்புகள் வீசு கின்றார்;
துலங்குமா சட்ட மன்றம்?
 தூவென இகழ்தற் காகும்.

தேர்தலில் அரசின் சார்பிற்
 செலவிடும் தொகைக ளெல்லாம்
யார்பணம்? மக்கள் கட்டும்
 வரிப்பண மன்றோ? யாதும்
நேர்மையை நினையா ராகி
 நீதியை மதியா ராகித்
தேர்விளையாடு கின்றார்
 தெருவிடைச் சிறுவர் போலே.

'நாட்டினை உயர்வு செய்யும்
 நல்லதோர் நினைவை நீக்கி
வீட்டினை மேம்ப டுத்தும்
 வீணர்க்கா வாக்க ளித்தோம்?
கேட்டினை வளர்ப்ப தற்கா
 வாக்கினைக் கெடுத்து விட்டோம்?'
நாட்டினர் இவ்வா றெண்ணி
 நலிவதைக் காணு கின்றோம்

1 வலிமை

மக்களை மக்கள் ஆள
வகுப்பதே மக்க ளாட்சி
மக்களை மக்கள் ஏய்க்கும்
மாண்பையே காணு கின்றோம்;
இக்குறை தீர்வ தென்றால்
எவரிடம் போயு ரைப்போம்?
தக்கவர் ஆள்வோ ரானால்
தழைத்திடும் மக்க ளாட்சி.

பணத்தினால் வாக்கைப் பெற்றுப்
பதவியில் அமர்ந்த பின்னர்ப்
பணத்தினைக் குறிக்கோ ளாக்கிப்
பழிகள்தாம் செய்வ தென்றால்,
குணத்தினைக் கொன்று வீழ்த்தல்
குடியரசாட்சி யென்றால்,
மணத்துடன் உலக மெங்கும்
வாழிய மக்க ளாட்சி.

ஏச்சு மேடை

○

அரங்கேறிப் பேசுகின்ற அரசியலின்
சார்பாளர் அறிவின் பண்பின்
திறங்காணும் படிபேசிச் செவிகுளிர
மனங்குளிரச் செய்வ துண்டு;
தரங்கூடும் அந்நிலையர் தமிழறிந்தோர்
சிலரானார் தமிழ கத்தில்
புறம்போகும் பேச்சாளர் புல்லறிவர்
பலரானார் புழுக்கள் போலே.

அரசியலின் நுணுக்கங்கள், ஆக்கவழித்
திட்டங்கள், அண்டை நாட்டில்
பொருளியலில் வளர்முறைகள், புதுமுறையில்
தொழில்வளர்ச்சி, பொதுமை நோக்கம்
விரவிவரும் உளப்பாங்கு வேத்தியலின்
வரலாறு விளக்கிக் காட்ட
உரியவரா பேசுகின்றார்? ஓரளவும்
விளங்காதார் உளறு கின்றார்.

பண்பாட்டின் சிறப்பியல்பு, பகுத்தறிவு
விளக்கங்கள், படிப்பின் மேன்மை,
மண்மேட்டில் உழன்றுவரும் மக்களுக்கு
மறுவாழ்வு வழங்குந் திட்டம்,
கண்போலும் கல்விவளர் கழகங்கள்
உருவாக்கிக் காட்டல் எல்லாம்
எண்போட்டுக் காட்டாமல் ஏதேதோ
குழப்புகின்றார் ஏசு கின்றார்.

கருத்தாலே கருத்தெதிர்க்குங் கலையறியார்
மன்றேறிக் கயவர் போலே
பெருந்தவசை பொழிகின்றார்; பிழைபட்ட
செய்திகளைப் பேசு கின்றார்;
பொருத்தமிலாப் பொய்ம்மூட்டை பொதுவிடத்தில்
அவிழ்க்கின்றார்; புண்ப டுத்தி
வருந்திடவே தனிமனித வாழ்க்கையினைத்
திறனாய்வர்; வைது தீர்ப்பர்

அவைநடுவில் தகாமொழிகள், அருவருப்பைத்
தருமொழிகள், அவர்ம னத்திற்
சுவையெனவே கொள்மொழிகள், சுடுமொழிகள்,
இழிமொழிகள், தொகுத்தெ டுத்த
[1]நவைமொழிகள், பயனில்லா நகைமொழிகள்
உதிர்ப்பவரால் நன்மை யுண்டோ?
இவைதவிர்க்கப் பொதுமக்கள் எழுச்சிகொளின்
பொதுமேடை ஏற்றங் காணும்.

---

1. *தீய மொழிகள்*

இழிமொழிகள் பழிமொழிகள் எடுத்துரைப்போன்
பேசுகிறான் என்றால் நீவிர்
குழுமாதீர்; மனம்வெறுத்துக் கூடாமல்
ஒதுக்கிவிடின் கொடியர் பேச
எழுவாரோ? நன்கொடைகள் ஈயாமல்
எள்ளிவிடின் ஏது மேடை?
அழிவுதரும் இச்செயலை அழிப்பதற்கு
நுமக்கன்றோ அறிவு வேண்டும்.

நன்மைகளை உருவாக்கும் நாட்டமுடன்
வருவோர்க்கு நல்கல் வேண்டும்;
புன்மைகளை வளர்ப்பவர்கள் பொறுக்குவதைத்
தின்பவர்கள் புகுவா ராகின்
தன்மையிலார் இவரென்று தருகொடையை
நிறுத்திடுக தரங்கள் கெட்ட
புன்செயலுக் குடந்தையெனப் போகாதீர்
நல்லுணர்வைப் போற்றி வாழ்க.

தேர்தலாற் கண்ட பயன்

○

சாதிகளும் பொய்ம்மொழியும் தன்னலமும்
கையூட்டுந் தழைக்கும் நாட்டில்
ஏதுபயன் விடுதலையால்? என்னபயன்
தேர்தலினால்? எத்தர் வந்தே
ஓதுகிற மொழியெல்லாம் உண்மையென
நம்புபவர் உணர்வு கெட்டு
[1] மேதிகளாய் உளமட்டும் மேதினியில்
தேர்தலினால் மேன்மை யில்லை.

சாதியைத்தான் முன்வைத்துச் சார்கின்றார்
வேட்பாளர்; சமயம் பார்த்துச்
சாதிக்கோர் அமைச்சரெனச் சண்டைவரும்;
சாதிக்கா சட்ட மன்றம்?
மீதிப்பேர் நிலைஎன்னாம்? வீழ்ந்தவரும்
மேன்மைபெற வேண்டு மென்று
[2] சாதிப்போர் வேண்டுமலால் [3] சாதிப்போர்
தேவையிலை சட்ட மன்றில்.

☼ 1 எருமைகள். 2. வற்புறுத்துவோர். 3. சாதிச்சண்டை.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

உண்மைகளைச் சொல்லிவிடின் ஒருபோதும்
வெற்றியிலை உலர்ந்து போன
மண்மதியர் முன்னின்று மனமறிந்த
பொய்ம்மொழிகள் வழங்கி விட்டால்
பெண்மையினம் வாக்களிக்கும் பேதையர்போல்
ஆடவரும் பின்னே செல்வர்
கண்ணிமைக்கும் முன்வெற்றி கண்டிடலாம்
மாலையெலாங் கழுத்தில் வீழும்

'பட்டினியாற் சாகவிடேன் பாட்டாளி
இனத்துக்குப் பாலும் வார்ப்பேன்
தட்டழிய விடமாட்டேன் தரமளிக்குங்
குடியொழிப்பேன் தாய்மே லாணை
அட்டவணைத் திட்டங்கள் ஆயிரத்தின்
மேலுண்'டென் றறைவர்; வெற்றி
கிட்டியதும் தன்னலமே கிளைத்திருக்கும்
பொதுநலமோ கெட்டு நிற்கும்

வாக்களிக்கக் கையூட்டு வாங்குகிறோம்
வெற்றியொடு வந்தோர் பின்னர்
வாக்களித்த நம்மிடமே வட்டியொடு
கையூட்டு வாங்கு கின்றார்;
ஆக்கமுளார் அமைச்சரென ஆகிவிடின்
நன்கொடையென் றதன்பேர் மாறும்;
தீர்க்கவொரு வழியில்லை தேர்தலினால்
விளைகின்ற தீமை யெல்லாம்

எதுசெய்தும் வெற்றிபெற எண்ணுவதால்
    தேர்தலிலே இழிந்த போக்கைப்
புதுமுறையிற் காணுகிறோம்; போடுகிற
    சீட்டுகளும் புகைந்து போகும்
விதிமுறையும் வேறாகும் வேட்பாளர்
    சாதிகளும் வேறாய்த் தோன்றும்
பதிவான சீட்டுகளிற் பலபெயர்கள்
    மாறிவரும் பறந்து போகும்.

கற்றறிந்து சிந்தித்துக் கண்டுணர்ந்து
    செயலாற்றும் கடமை வேண்டும்;
பற்றழிந்த தொண்டுளத்தைப் பண்புளத்தைப்
    பொதுநலத்தைப் பாது காத்தல்
உற்றவர்க்குக் கடமையென உளத்தூய்மை
    முறைமையென உணர்ந்து விட்டால்
பெற்றதொரு விடுதலைக்குப் பெருமைவரும்
    தேர்தலுக்கும் பெருமை யுண்டு

கண்ணீர்த் துளி

○

பொற்புடைச் செல்வி பூம்புகார்த் தலைவி
கற்புடைத் தெய்வம் கண்ணகி கொழுநனைத்
தீதிலாச் செம்மலைத்திருடன் எனப்பொய்
ஓதிய உரைகேட் டோரா மன்னவன்
கொன்றனன் என்றதோர் கொடுமொழி செவிபுக
மன்றம் சென்றனள் வழக்கினில் வென்றனள்;
கன்றிய நெஞ்சங் கலங்கிய கண்ணகி
துன்றிய கண்ணீர்த் துளிகளைச் சிந்தினள்;
அன்றவள் சிந்திய அவலக் கண்ணீர்
கொன்றது மதுரைக் கொடுங்கோ லரசை
அல்லல் தாங்கா தழுத கண்ணீர்
மல்லல் வயல்சூழ் மாநில மன்னர்
செல்வம் தேய்க்கும் செறுபடை யாமெனச்
சொல்லும் திருமறைச் சொற்பொருள் மெய்யே
எளியவர் சிந்தும் விழிநீர்த் துளிகள்
ஒளிவிடும் வாட்படை ஒக்கும் என்பர்;
ஆம்ஆம் அத்துளி அத்துணை யாற்றல்
தாமே பெற்றுள தன்மையை அறிகுவம்;

படியர சோச்சும் பான்மையைப் பெற்ற
முடியர சாகினும் குடியர சாகினும்
கொடுங்கோ லோச்சுங் குறிப்பினைக் காட்டிற்
சுடுங்கோ லாகும் சொட்டுங் கண்ணீர்!
வெந்துயர் பொறாது சிந்திய விழிநீர்
செந்தழலாகிச் சிதறிப் பரவும்;
சுவைபட முன்பு சொன்னதை மறந்து
புவியர சாள்வோர் புகுத்திய வஞ்சப்
பொல்லாங் கனைத்தும் பொசுக்கும் நசுக்கும்;
நல்லோர் ஆட்சி நாட்டினில் மலர்த்தும்;
அரியணை யமர்வோர் ஆய்ந்துளங் கொள்க;
நெறியறி மாந்தர் அறிவுரை யதனைச்
செவிபுக விடுக; செற்றமுங் கலாமும்
தவிர்க தவிர்க; தந்நலம் விடுக;
கொலையுங் களவும் நிலைபெறல் காணின்
அலைவுறும் எமதுளம் ஆறாது துடிக்கும்
விழிகள் கனன்று வெந்நீர் வடிக்கும்
விழிநீர் வடிப்பும் வெந்துயர்த் துடிப்பும்
அழித்தே அமையும் அதனெதிர் ஒன்றிலை;
விழித்தனர் மாந்தர் விளையாட் டயரேல்;
செருக்கும் தருக்கும் பெருக்கு வீராயின்
நொறுக்கும் அவைநுமை நொடிப்பொழு ததனில்
பொதுநலக் காவலர் பொறுப்பினை ஏற்றவர்
எதுநலம் எனவுணர்ந் தேத்துக கோலே,

எது நாட்டுப் பற்று?

உழைப்பதே யின்றி நாடு
    வாழ்கவென் றுரத்துச் சொன்னால்
தழைத்திடும் என்று நீவிர்
    எண்ணுதல் தவறே யாகும்;
இழைத்திடுஞ் செயலொவ் வொன்றும்
    ஈன்றதாய் நாட்டைச் சாரும்;
உழைத்திட முயல்வோ மென்ற
    உணர்வுதான் நாட்டுப் பற்றாம்

உரிமையைக் கற்றுக் கொண்டீர்
    கடமையை உதறி விட்டீர்
ஒருநிலை தாழ்ந்தும் மற்ற
    ஒருநிலை உயர்ந்தும் நின்றால்
வருபயன் ஒன்று மில்லை
    வளர்ச்சியும் வற்றிப் போகும்
இருநிலை சமமாய் நின்றால்
    நாட்டினில் ஏற்றம் உண்டாம்.

இரு நிலை = உரிமையும் கடமையும்

அலுவலர் இருக்கை மேலே
அமர்ந்திடும் நேர மென்ன?
பலவகை இதழ்கள் தூக்கிப்
படித்திடும் நேர மென்ன?
கலகல வென்று பேசிக்
கழித்திடும் நேர மென்ன?
சொலுமிடை வேளை என்றே
சுற்றிடும் நேர மென்ன?

அனைத்தையுங் கூட்டிப் பார்த்தால்
அலுவல்செய் நேர மென்ன?
தினைத்துணை நேர்மை யேனும்
சேர்ந்தவர் சிந்தித் தாய்க;
பனைத்துணை உயர்ந்த கோப்பிற்
படிந்துள தூசி பாரீர்
நினைத்தினித் திருந்து வீரேல்
நேர்ந்திடும் நாட்டுப் பற்று

கோப்புகள் பார்க்குங் கண்கள்
கொழுவிய பைகள் பார்க்கும்
தீர்ப்புகள் எழுதுங் கைகள்
தினவினைச் சொறிந்து காட்டும்
காப்புயர் நிலையம் இங்கே
களவுகட் குடந்தை யாகும்
ஏய்ப்பவர் மிஞ்சி விட்டால்
எப்படி நாடு வாழும்?

உலகை நினையுங்கள்

○

உழைப்பினை நல்கா திங்கே
　　உறங்கியே காலம் போக்கிப்
பிழைப்பினை நடத்த எண்ணல்
　　பேதமைச் செயலே யாகும்
தொழத்தகும் தொழிலோர் சோம்பித்
　　துஞ்சிடின் நாட்டு வாழ்வு
விழத்தகும் அன்றோ? உங்கள்
　　வியர்வையால் உலகம் பூக்கும்.

அயர்வினை அகற்றல் வேண்டும்
　　ஆர்ப்பொலி தவிர்த்தல் வேண்டும்
வியர்வையைச் சிந்தி நாளும்
　　விளைவினைப் பெருக்கல் வேண்டும்
பயன்பெற விழைவோர் என்றும்
　　பாடுபட் டுயர்தல் வேண்டும்
செயலிவை தொழிலோர் கொண்டால்
　　சீர்பெறும் நமது நாடு

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

நாட்டினை உயர்த்தும் மாந்தர்
உழைப்பினை நல்கல் மட்டும்
கேட்டினை அகற்று மென்று
கிளத்திலேன்; செல்வம் அள்ளிப்
போட்டவர் நெஞ்சும் சற்றுப்
புதுமையிற் பொருந்தல் வேண்டும்
மேட்டுயர் வாழ்க்கை யொன்றே
மேன்மையென் றெண்ணல் வேண்டா

உடலினை வருத்தி இந்த
உலகினைக் காக்கும் மாந்தர்
படுதுயர் கண்டும் நெஞ்சிற்
பரிவொடும் அணுக லின்றிச்
சுடர்தரும் உழைப்பை யெல்லாம்
சுரண்டியே வாழ எண்ணின்
அடகெடும் வாழ்வை நீங்கள்
அடையும்நாள் தொலைவில் இல்லை

அடிமுத லாகத் தங்கள்
அயர்விலா உழைப்பை வைத்தோர்
மிடிபடத் துயரில் வீழ்ந்தால்
மேவிடும் புரட்சி திண்ணம்;
அடியொடு சுரண்டும் ஆசை
அகற்றிடல் வேண்டும்; இந்தப்
படியுணர்ந் துரிய பங்கைப்
பகிர்ந்தளித் திடுதல் வேண்டும்.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

இணைந்தொரு துறையிற் புக்கோர்
இரண்டணி யாகத் தம்முள்
தணந்துளம் பகைமை கொண்டு
தரியல ராதல் கண்டேன்
சுணங்கிடும் எனது நெஞ்சிற்
சுடுதழல் பெய்தல் போல
உணர்ந்துளம் வாடு கின்றேன்
இருவர்க்கும் ஒன்று சொல்வேன்

உரியவர் உழைப்போர் எல்லாம்
உலகினை நினைதல் வேண்டும்
இருமுனை யாகத் தம்மை
எண்ணியே பிரிந்து நின்றால்
வருமிடர் நாட்டுக் கன்றோ?
வளமெலாம் சிதையுமன்றோ?
ஒருமுனை யாக நின்றால்
உலகெலாம் வாழும் அன்றே.

தணந்து = பிரிந்து, தரியலர் = பகைவர்

எழுத்துலகம்

○

சதைப்பசிக்குத் தீனியிடும் சங்கரிகள்
கூட்டத்தார் தடித்த நெஞ்சால்
எதைக்கெடுத்தும் எழுதுகிறார் எதைக்கெடுத்தும்
வாங்குகின்றார் இளைய நெஞ்சை;
கதைப்படைப்பாம் ஐயஓ காமத்தின்
படைப்பைத்தான் காட்டு கின்றார்
அதைப்படிக்கும் சிறுவர்க்கும் ஆசையைத்தான்
தூண்டுகின்றார் அனைத்தும் விட்டோர்

எழுத்தாளர் கைகளிலே இருப்பதெல்லாம்
எழுதுங்கோல் என்று கூறேன்
பழுத்தோர்கள் வளர்த்துவிடும் பண்பாட்டுப்
பயிர்களெலாம் பாழாய்ப் போகக்
கழுத்தறுக்க வைத்திருக்கும் கருக்கரிவாள்
என்றுரைப்பேன்; காமத் தீயில்
பழுக்காது காய்ச்சியிளம் பிஞ்சுள்ளத்தில்
பாய்ச்சுகிற சூட்டுக் கோலாம்,

கதைக்கேற்ற படமென்பார் கவர்ச்சிதரும்
படமென்பார் காமஞ் சொட்டும்
சதைக்கேற்ற மெருகேற்றிச் சரிந்துவிழுந்
துணிகாட்டிச் சாயம் பூசி
எதைக்காட்டிப் பணம்பறிப்போம் எனநாட்டில்
இதழ்விற்போர் இளைஞர் நெஞ்சிற்
பதைப்பேற்றி வைக்கின்றார் பாழ்பட்ட
நெஞ்சத்தார் பண்பே யில்லார்.

பரத்தமைதான் எழுத்துலகில் பரவிவரல்
எவர்குற்றம்? பணத்துக் காகத்
தரத்தைவிடும் எழுத்தாளர் தாமோ அத்
தாள்நடத்தும் தரகர் தாமோ?
உரத்தபசிக் குணவாக உவந்தோடிப்
பாய்ந்ததனை உண்ணு கின்ற
மரத்தமனம் படைத்தவரோ? மதியிழந்த
மூவருந்தான் கூண்டில் நிற்போர்.

பாலுணர்ச்சிப் பசியாளர் பல்குதலும்
காண்கின்றோம் பழுதுபட்ட
மாலுணர்ச்சி எழுத்தாளர் மல்குதலும்
காண்கின்றோம் மதியை யூட்டும்
நூலுணர்ச்சி யற்றவராய் நோயுற்ற
மாந்தரிவர் நுடங்கு கின்றார்
காலுணர்ச்சி மானத்திற் கைக்கொளினும்
போதுமடா காலம் மாறும்.

கேள்வி - பதில்

○

குடும்பத்தார் பயில்கின்ற கொள்கைவழி
வருமிதழாய்; கோண லின்றி
உடம்பைத்தான் காட்டுகிற ஒருத்திபடம்
மேலுறையில்; ஓர்நாள் கண்டேன்;
விடம்வைத்த பேழையென விளங்காமல்
படித்துவிட்டேன் வியர்த்துப் போனேன்;
கெடும்பைத்தான் அதிற்கண்டேன் 'கேள்விபதில்
கீழ்மையைத்தான் கிளத்தக் கண்டேன்,

மூதாட்டி அதைப்படிக்க முந்துகிறாள்
முதியவரும் மோது கின்றார்
தீதூட்டும் அதனைத்தான் சிறியவருந்
தேடுகிறார் தேன்நி றைந்த
[1]போதாட்டி உணும்வண்டாய்ப் பூவையரும்
ஆடவரும் போய்ப்ப டிப்பார்
[2]ஏதாக்கும் எனநினையார் இதனாற்றான்
குடும்பத்தார் இதழென் றாரோ

---

1. மலரை அசைத்து 2. குற்றம்

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

குடும்பத்தில் மறைவிடத்தில் கூடிமகிழ்
பொழுதத்திற் குலவல் பற்றி
நடும்வித்தின் அளவேனும் நாணமிலாள்
வழியொன்று நாடிக் கேட்பாள்;
கெடும்வித்தை கற்றவனும் கேள்விக்கு
விடையளிப்பான்; கீழ்மை யில்லாக்
குடும்பத்தாள் குலவுவதற்குக் குறிப்புகளை
மற்றவனா கொடுக்க வேண்டும்?

'நடிகைக்குக் கணவன்யார்? நள்ளிரவில்
என்செய்வாள்? நாடும் என்பாற்
[1]படிகைக்கு வருவாளா? பாவைக்குத்
தொகையென்ன? படுக்கை நொந்து
விடிகைக்கு வாடுகிறேன் வினவுகிறேன்
விடைசொல்லும்' வீணன் [2]இந்தப்
படிகைக்கு வந்ததெலாம் வரைகின்றான்
[3]பாழிதழார் பதிலும் சொல்வர்.

அழகிக்கு மணவாளர் எத்தனைபேர்?
யாரிடத்தில் அவளுக் காசை?
பழகுவதற் கினியவளா? படுக்கையிலே
ஒருசாய்ந்து படுப்ப துண்டா?
எழிலிக்கு வயதென்ன? எடையென்ன?
இரவிலவள் உண்ப தென்ன?
தொழிலுக்கு வாங்குகிற தொகையென்ன?
உடுத்துகிற துணிக ளென்ன?

☼ 1. படிவாளா, 2. இந்தப்படி கைக்கு வந்தது.
3. பாழான பத்திரிகையாளர்.

அவளுக்குக் காதலன்யார்? அழகிமனத்
தவ்வுணர்ச்சி அரும்பா? காயா?
எவனுக்கு மாலையிட எண்ணுகிறாள்?
பருவமகள் என்ன வானாள்?
அவளொருவன் மனைவியென ஆனபினும்
மற்றவன்மேல் ஆசை வைக்குந்
தவறுக்கேன் ஆளானாள்? தணெழிலால்
கவர்ச்சிமிகும் தையல் யாவள்?

பத்திரிகை தாங்கிவரும் பாழ்பட்ட
வினாக்களிவை; பதிலும் ஏந்தும்;
இத்துறையில் வினாவிடைகள் எழுமானால்
குமுகாயம் இழிந்து விட்ட
அத்துயர்தான் மிஞ்சிவரும்; அவனுக்கோ
காசுவரும்; ஆக்க நோக்கில்
எத்துறையில் ஐயங்கள் எழவேண்டும்?
அத்துறையில் எழவே யில்லை.

நச்சுமிழும் வினாக்களுக்கு நல்லவரா
விடையளிப்பர்? நஞ்சு தன்னை
எச்சமயம் புகுத்திடலாம் எனப்பார்க்கும்
இழிந்தவரே இதனைச் செய்வர்;
அச்சமிலார் நாணமிலார் அரிவையர்தம்
கதைசொல்லி ஆள்கள் சேர்க்கும்
கொச்சைமனங் கொண்டவர்கள் குமுகாயங்
கெடுப்பதற்குக் கூச மாட்டார்.

அவளுக்குக் காதலன் யார்? அழகிமனத்
தவ்வுணர்ச்சி அரும்பா? காயா?
எவனுக்கு மாலையிட எண்ணுகிறாள்?
பருவமகள் என்ன வானாள்?
அவளொருவன் மனைவியென ஆனபினும்
மற்றவன்மேல் ஆசை வைக்குந்
தவறுக்கேன் ஆளானாள்? தனதெழிலால்
கவர்ச்சிமிகும் தையல் யாவள்?

பத்திரிகை தாங்கிவரும் பாழ்பட்ட
வினாக்களிவை; பதிலும் ஏந்தும்;
இத்துறையில் வினாவிடைகள் எழுமானால்
சமுகாயம் இழிந்து விட்ட
அத்துயர்தான் மிஞ்சிவரும்; அவனுக்கோ
காசுவரும்; ஆக்க நோக்கில்
எத்துறையில் ஐயங்கள் எழவேண்டும்?
அத்துறையில் எழவே யில்லை.

நச்சுமிழும் வினாக்களுக்கு நல்லவரா
விடையளிப்பர்? நஞ்சு தன்னை
எச்சமயம் புகுத்திடலாம் எனப்பார்க்கும்
இழிந்தவரே இதனைச் செய்வர்;
அச்சமிலார் நாணமிலார் அரிவையர்தம்
கதைசொல்லி ஆள்கள் சேர்க்கும்
கொச்சைமனங் கொண்டவர்கள் சமுகாயங்
கெடுப்பதற்குக் கூச மாட்டார்.

ஓதிக்கெட்டவன்

○

'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளி' ரென்
றோதிய மணிமொழிக் குரியவன் தமிழன்;
எனினும் இவனைக் கேளிரென் றெண்ணும்
மனிதனை மாநிலத் தியாண்டுங் காண்கிலேன்;
இவன்வாழ் ஊரை எனதூர் என்று
தவறியும் நினைந்துகை தருவோ ரிலையே;
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா' என்
றோதும் இவனே யாவும் பிறரால்
வருவன என்றே வாழ்நா ளெல்லாம்
தெருவெலாஞ் சுற்றித் திரிதரல் கண்டேன்;
'சாதலும் புதுவ தன்' றெனச் சாற்றினன்
யாதொரு செயலும் அஞ்சி யஞ்சிப்
போதெலாம் செத்துப் புலப்பினன் அவனே;
'இனிதென வாழ்வை மகிழ்தலும் இலமே
முனிவின் இன்னா தென்றலும் இலமே'
எனுமொழி இசைத்தவன் இவன்றான் எனினும்
தாழ்செயல் பலவும் தயங்கா தியற்றி
வாழ்வே இனிதென மகிழ்தலும் உண்டு;

பழித்தும் இழித்தும் பகர்ந்து வாழ்வை
மறுத்துப் பேசி வெறுத்தலும் உண்டு;
'நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோல் ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஉம்' எனவும் மொழிந்தனன்;
அதனால்
நீந்தும் முயற்சியை நீத்தனன் ஆழ்ந்தனன்;
'பெரியோரை வியத்தலும் இலமே தம்மிற்
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே'
எனுமொழி அவன்றன் ஏற்றமுங் காட்டும்;
மனத்துறு பண்புடன் மானமுங் காட்டும்.
எனினும் ஒருவரை ஏற்றிப் புகழ்ந்து
தனிநலம் ஒன்றே தகுமெனப் பேணித்
தனித்திறங் காட்டுவன்; தாழ்த்த நினைப்பின்
இவன்போற் பிறரை இகழ்வதில் பழிப்பதில்
இனிமேல் யாண்டும் எவனும் பிறவான்
தீதகல் வழியும் தேர்கர் மொழியும்
ஓதிக் கெட்டவன் இவன்போல் இலனே
உரைத்த குறிக்கோள், நடத்தும் வாழ்க்கை
இணைத்து நோக்கின் இரண்டும் தனித்தனி;
நினைதொறும் நினைதொறும் நெட்டுயிர்ப் புயிர்த்து
நனிபட ரெய்தி நலிவுறும் மனனே.

திருமணச் சந்தை

○

கனிமுதற் பொருள்கள் யாவும்
　　விற்றிடுங் கடைக ளுண்டு
நுனிபடுங் கொம்பு மாடு
　　நுவல்விலைச் சந்தை யுண்டு
மனிதனை விற்குஞ் சந்தை
　　மற்றுமொன் றுண்டு கண்டீர்;
இனிஅவன் உயர்தி ணைக்குள்
　　இயம்புதற் குரிய னாகான்

மருள்படும் மனிதன், பெற்ற
　　மகனையே விலைக்கு விற்று
வருதலைக் காணு கின்றேன்
　　வதைபடும் மனத்த னானேன்
பெருகிய குழுகா யத்திற்
　　பிணிதரு புழுவே யானான்
திருமணச் சந்தை யென்று
　　செப்பியே திரிகின் றானே

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

'பிணியெதும் அணுகா வண்ணம்
பெருந்தொகை செலவு செய்தேன்;
துணிமணி கல்விக் கான
தொகையையும் சிறிது பாரும்;
பணியிடை அமர்த்து தற்குப்
பணத்தினை யள்ளித் தந்தேன்;
மணமகன் வேண்டு மென்றால்
மற்றிவை வேண்டும்' என்பான்.

பெற்றவன் மகனுக் காகப்
பெருந்தொகை செலவு செய்தல்
உற்றதோர் கடமை யாகும்;
உணர்விலான் ஊரி லுள்ள
மற்றவன் தலையிற் கையை
வைத்திட நினைந்தாற் பெண்ணைப்
பெற்றவன் யாது செய்வான்
பித்தனாய் மாற லன்றி?

பெண்களைப் பெற்ற தந்தை
பெருந்தொகைக் கியலா னாகிப்
புண்களை நெஞ்சில் வைத்துப்
புழுங்கியே வாடு கின்றான்
பெண்களும் மணங்கா ணாராய்ப்
பேதலித் தழிந்து போனார்;
எண்ணிநல் வழியைக் காண
எவனுமே விரும்ப வில்லை.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

கண்கவர் எழிலைப் பாரான்
கல்வியின் பெருமை காணான்
பெண்மகள் குணத்தை நோக்கான்
பிறவுயர் பண்பும் நோக்கான்
உண்மையில் மனப்பொ ருத்தம்
உள்ளதா எனவும் எண்ணான்
பொன்பொருள் மட்டுந் தானே
புன்மகன் நோக்கு கின்றான்!

திட்டங்கள் பலவு ரைத்தோம்
செயலிலே பயனோ இல்லை
சட்டங்கள் பலவுஞ் செய்தோம்
தப்புகள் அகல வில்லை
தட்டுங்கை யோசைக் காகத்
தடபுடல் மேடைப் பேச்சு
மட்டுந்தான் காணு கின்றோம்
மற்றவர் வீட்டிற் காணோம்.

எத்தனைப் பெண்கள் தாமே
சாவினை ஏற்றுக் கொண்டார்!
எத்தனைப் பெண்கள் வாழ்வில்
இடறிவீழ்ந் துழலு கின்றார்!
இத்தனைக் கொடுமை கண்டும்
இரக்கமே தோன்ற வில்லை!
பித்தளை வெள்ளி தங்கம்
கற்பினிற் பேசு கின்றான்!

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

கற்பினில் மாற்றுக் காணுங்
    கண்கள் தாம் எவனுக் குண்டு?
பற்பல தீமை யெல்லாம்
    பல்கிடச் செய்தான் யாவன்?
பொற்பினர் வாழ்வை யிங்குப்
    பொசுங்கிடச் செய்தான் யாவன்?
கற்படு மனத்தன் காசைக்
    கருதினன் அதனா லன்றோ?

பெண்களை அழுக வைத்தான்;
    பெரும்பொருள் காணாப் பெற்றோர்
கண்களை அழவும் வைத்தான்
    காசுக்கே அடிமை யானான்;
மண்ணுறும் மகளிர் வாழ்வை
    மதிப்புரை செய்வ தற்குக்
கண்ணிலான் இவனுக் கெந்தக்
    கயவனிங் குரிமை தந்தான்?

அழுகையில் மகளிர் வாழ்க்கை
    ஆழ்ந்தினிப் போகா வண்ணம்
பழிபடக் குமுகா யத்தைப்
    பாழ்ங்குழி தள்ளா வண்ணம்
எழில்பெறச் செய்ய வேண்டின்
    இரக்கமே யில்லா மாக்கள்
இழிவினை அகற்ற வேண்டும்.
    இளைஞரும் விழித்தல் வேண்டும்.

படிப்பும் நடப்பும்

○

படைத்துவைத்த நீதிகளுக் கேதடா பஞ்சம்?
படித்தவன்தான் நாணமின்றிச் செய்கிறான் வஞ்சம்
கொடுத்துவைத்த பொருளிருந்தும் ஏனடா பஞ்சம்?
குறுக்குவழி நடப்பதனால் என்னடா மிஞ்சும்?

நடுநிலைமை கொண்டுநட வாழ்க்கையி லென்றார்
நடைவழியில் ஓரமறிந் தேகிடச் சொன்னார்
கெடுவழியே நாடுபவன் மாறி நடந்தான்
கீழ்மகனாய் நல்வழியை மீறி நடந்தான்

பிறர்பொருளைத் தன்பொருள்போற் போற்ற மொழிந்தார்
பேதையிவன் அப்பொருளை மாற்ற நினைந்தான்
எவர்பொருளுந் தன்பொருளே என்று நடந்தான்
எதையுமிவன் ஏப்பமிட வாயைத் திறந்தான்

உள்ளமதில் மாசகற்ற ஓதி யறிந்தான்
உடல்தனையே தூய்மைசெய நாளும் முயன்றான்
கள்ளவழி தானறிந்து செல்ல நினைந்தான்
கற்றதெலாம் காற்றில்விட உள்ளம் விழைந்தான்

தத்துவங்கள் வித்தகங்கள் கூட்டி யெடுத்தான்
தான்படித்த வித்தைகளைக் காட்டி முடித்தான்
புத்தகங்கள் அத்தனையும் வீசி யெறிந்தான்
புன்மைகளைத் தான்பிடித்தே வாழ நினைந்தான்.

ஈழம் சிவந்தது

○

பூணுநல் லுரிமை வேண்டிப்
போரிடும் ஈழ நாட்டீர்
பேணுநர் இன்றி நீவிர்
பேதுறும் நிலைமை கேட்டேன்
வாணுனி கொண்டென் னெஞ்சை
வகிர்ந்தது வகிர்ந்த தந்தோ!
கோணிய கொடுங்கோ லாட்சி
குலையும்நாள் தொலைவில் இல்லை.

சுடும்படி தூண்டி விட்டுச்
சூழ்ச்சிகள் பலவும் பேசும்
கொடுஞ்செய லர்த்த னேக்குக்
கோலொன்று கிடைத்த தாலே
இடும்பிணக் காடா மென்ன
ஈழத்தை யாக்கி நின்று
கடும்புலி வாழுங் காடு
நன்றெனக் காட்டி விட்டான்

---

1. வாள் நுனி

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

தொட்டிலிற் றுயின்ற பிள்ளை
        தோள்களிற் கிடந்த பிள்ளை
முட்டிய வயிற்றுப் பிள்ளை
        முதுமையிற் றளருந் தாயர்
கட்டிய தாலி தொங்குங்
        கழுத்தினர் இளையர் என்னா
தெட்டிய மட்டுங் கொன்றார்
        இழிந்தசிங் களத்து மாக்கள்

ஆவணத் தெருவிற் கொள்ளை
        அளியவர் மனையிற் கொள்ளை
காவலர் திருட ரானாற்
        களவுகள் நிற்ப தேது?
தாவரும் மாந்த ரில்லம்
        தமிழர்தம் தொழிலார் கூடம்
யாவையுஞ் சாம்ப ராக
        ஆணவத் தீயர் செய்தார்

பகலிலே கொள்ளை யிட்டார்
        பதறிடக் கொலைகள் செய்தார்
தகவிலார் சிங்க ளத்தார்
        தணிவிலா வெறிய ராகி
மகளிர்தங் கற்பைத் தின்று
        விலங்கென மாறி நின்றார்
பகிர்ந்திடும் உரிமைக் காகப்
        பாடெலாம் நீவிர் பெற்றீர்

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

நாட்டினை எமக்கொன் றில்லேம்
நற்றமிழ் மாந்தர்க் குற்ற
கேடுகள் களைவ தற்குக்
கிளர்ந்தெழும் நிலையு மில்லேம்
வீடண ரிடையே வாழ்வேம்
வெந்துழல் மனத்த ராகிச்
சாடுத லன்றிக் கைகள்
தந்திட வழியே இல்லை

விடுதலைப் புலிக ளாகி
வெந்துயர்க் குரிய ராகிக்
கெடுதலை எதிர்த்து நின்றீர்
கிளர்ந்தெழும் நும்மைக் காக்க
உடலினால் உதவி செய்ய
ஒருபடை எமக்கிங் கில்லை
தொடுமன வுணர்ச்சி யொன்றால்
துணைவர்க ளாகி நிற்போம்

நம்மைநாம் உணர்வ தில்லை
நமக்குளே பகைமை கொள்ளை
தும்மினால் வீழ்வார் கூடத்
துரும்பென எண்ணி நம்மை
அம்மவோ தாக்கு கின்றார்
ஆரிடம் போயு ரைப்போம்
நம்மின வுணர்வு தோன்றின்
நரிகளா அரியைத் தாக்கும்?

எங்குள தமிழ னுக்கும்
இடரொன்று நேர்ந்த தென்றால்
இங்குள தமிழ ரெல்லாம்
எதிர்த்திட ஒன்றாய்க் கூடிப்
பொங்கிடின் நம்மைத் தாக்கும்
கொம்பனும் புவியி லுண்டோ?
கங்குலிற் சிதறி விட்ட
கருமணி யாகி விட்டோம்

சிதறிய நிலையர் தம்முட்
சிந்தனை யுடைய நல்லோர்
பதறினர் இனத்தின் மானம்
படைத்தவர் நொந்து நொந்து
கதறினர் ஊர்கள் தோறும்
கழறினர் உலகப் பற்றை
உதறிய துறவி தாமும்
போர்வெறி உடையரானார்

கதிரவன் வரவு காட்டக்
கடலிடைச் சிவத்தல் காணீர்
எதிர்வருங் கால மெல்லாம்
இடர்பகை இனிமே லில்லை
புதியநல் வாழ்க்கை யொன்று
பூத்தது தமிழர்க் கென்றே
அதிர்ந்தது முரச மெங்கும்
ஆர்த்தது வெற்றிச் சங்கம்.

உலகம் சிவக்கும்

○

பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு
　　பித்தினாற் பேசு கின்றார்
கருப்பினால் தோற்சி வப்பால்
　　பிளவுகள் காட்டு கின்றார்
பொறுக்குமா இன்னும் வையம்
　　என்றுளம் பொங்கி நின்றால்
தருக்கினாற் சாற்று கின்றார்
　　சாத்திரம் வகுத்த தென்றே

பொருளினால் உயர்ந்த வாழ்வு
　　பூமியிற் பெற்றா ருள்ளார்
தெருளிலா மதிய ராகித்
　　தெருவிடை வாழ்வா ருள்ளார்
இருளிலே சிலரும் மிக்க
　　ஒளியிலே சிலரும் இங்கே
விரிவதேன்? முறையா என்றால்
　　கடவுளின் விதியா மென்பார்.

பொறுப்பிலார் பேசு கின்ற
பொய்ம்மலி சாத்தி ரத்தை,
வெறுப்புகள் விளையா வண்ணம்
மறைத்திடும் விதியை, உண்மைக்
கருத்திலார் கழறி நிற்கும்
கற்பனைக் கடவுள் தம்மை
நொறுக்கினால் அன்றி நாட்டின்
நோய்களே நீங்கா இங்கே.

கடவுளும் விதியும் மற்றைச்
சாத்திரக் கசடு யாவும்
மடமையுள் வீழ்த்து தற்கும்
மக்களைச் சாய்ப்ப தற்கும்
உடந்தையென் றாகு மானால்
உலகினர் அவற்றை யெல்லாம்
கடலினுள் வீசி விட்டு
வழியொன்று காணல் வேண்டும்.

தலைவிதி யென்று நம்பி
முயற்சியில் தாழ்ந்து போனார்
சிலைகளைக் கடவு ளாக்கிச்
சீரெலாம் சிதைந்து போனார்
கலையெனச் சாத்தி ரத்தைக்
கருதியே கவிழ்ந்து போனார்
நிலைமிகத் தாழ்ந்த பின்னும்
அவற்றையேன் நினைக்க வேண்டும்?

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

உலகினை உயர்த்து தற்கே
உழைப்பவர் தாழ்ந்தோர் ஆனார்
பலருடை உழைப்பை யுண்டு
பருத்தவர் உயர்ந்தோர் ஆனார்
நலமெலாந் தமதே ஆக்க
நாடுவோர் ஏய்க்கும் நாள்கள்
நிலவுதல் இனிமே லில்லை
நிமிர்ந்தனர் தாழ்ந்தோ ரெல்லாம்.

பிறப்பினாற் பொருளால் ஆன
பிரிவுகள் தொலைக்கும் நல்ல
அறத்தினால் வளரும் நாடே
அடிமைகள் இல்லா நாடாம்
திறத்தினாற் பொதுமை காணத்
திறந்தனர் விழியை மக்கள்;
கரப்பினார் சொல்லும் எந்தக்
கதையையும் நம்ப மாட்டார்

பொறுத்தது போது மென்றே
பொங்கியே எழுந்து விட்டார்;
கருத்தினில் தெளிவு பெற்றார்
கண்களில் ஒளியும் பெற்றார்;
மறுப்பவர் பழைய பாட்டை
மன்றிடைப் படிக்க வந்தால்
ஒறுத்திட அஞ்ச மாட்டார்
உலகமே சிவப்பாய் மாறும்.

தெய்வத்தின் குரல்தான் என்றால்
தீயிட்டு வேள்வி செய்வர்
பொய்வைத்த புளுகு மூட்டைப்
புராணத்தைச் சான்று காட்டின்
நெய்வைத்து நெருப்பு மூட்டித்
தூள் பட நீறு செய்வர்
மைவைத்த நெஞ்ச மெல்லாம்
மண்ணொடு மண்ணாய்ப் போகும்

எத்தனை நாள்கள் ஏய்ப்பர்?
ஏய்ப்பரை நம்பி வந்தோர்
எத்தனை நாள்பொ றுப்பர்?
இருளிடை உழன்ற மக்கள்,
புத்தொளிப் பொதுமை காட்டிப்
புறப்படுங் கதிரைக் கண்டார்;
இத்தரை முழுதுஞ் செம்மை
எழில்நிறங் கொண்டு தோன்றும்.

'தேவ தாசி'

○

நாதசுரம் எனுங்கருவி நற்றமிழர்
கண்டதனை நாடு மெச்ச
ஊதுவதில் வல்லோரை உயர்ந்தஇசை
வேளாளர் என்றுரைப்பர்,
வேதசுரர் இதுகண்டு வியர்க்கின்றார்
வெறுக்கின்றார்; மேள காரர்
ஈதொன்றே அவ்வினத்துக் கேற்றபெயர்
மாற்றுவதேன்? என்றுஞ் சொன்னார்

முப்புரியார் பிரமன்றன் முகத்துதித்தார்
வேதபுரி முதல்வ ரானார்
இப்படியேன் சொலல்வேண்டும்? இவர்க்கென்ன
இடையூறு? சாதி யெல்லாம்
அப்படியே அமைத்திடவும் அவரினத்தை
உயர்த்திடவும் ஆசை கொண்டு
தப்புரைகள் உரைப்பவரைத் தாள்வணங்கி
வாழ்த்துவதா தமிழன் பண்பு?

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

சாமியெனும் பெயராலே தமிழினத்துப்
 பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்டிக்
காமுகர்கள் துய்ப்பதற்குக் கருணைமொழி
 புகல்கின்றார் காஞ்சிப் பீடம்;
பூமியிலே மீண்டுமதைப் புதுப்பிக்க
 முயல்கின்றார் பூணூல் மார்பர்;
காமுகர்க்குத் தூதுசெலக் கடைவழியில்
 நிற்கின்றார் கடவுள் தூதர்.

'பரத்தைமையை நாடாதீர் பரத்தினையே
 நாடுங்கள் பாவஞ் செய்யேல்
அறச்செயலே செய்க'வென அறிவுரைகள்
 ஆற்றாமல் அதைவி டுத்துப்
பரத்தைமைக்குக் கடைதிறப்புச் செய்கின்றார்;
 பாழ்நரகிற் பதிவு செய்யப்
புறப்படவே விருப்பமெனில் போகட்டும்
 நாமவர்க்குப் புகல்வ தென்ன?

கடவுளையும் மறைகளையும் கட்டுரைத்த
 கதைகளையுங் காட்டிக் காட்டி
மடமையிலே வீழ்த்திஎமை மாட்டினத்திற்
 கீழாக மதித்து வந்தீர்
தடமனத்தேம் நீர்விரித்த தந்திரங்கள்
 தெரியாமல் தாழ்ந்து கெட்டோம்
எடுபிடிகள் என இனியும் எமைக்கருதின்
 எரிமலைகள் வெடிக்கக் காண்பீர்.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

தருப்பைப்புல் மந்திரங்கள் தகுதியிலாச்
சாத்திரங்கள் தமிழர் நெஞ்சில்
வெறுப்பைத்தான் வளர்த்ததலால் வேறொன்றும்
செய்யவில்லை; மீண்டும் அந்த
நெருப்பைத்தான் வெடிக்கிடங்கிற் கொட்டுகிறீர்
விளைவென்னாம்? நினைத்துப் பாரும்
பொறுப்புணர்ந்தா பேசுகிறீர் பூசுரரே
பொறுமைக்கும் எல்லை யுண்டு.

நிமிர்குடுமிப் பூதேவர் எனச்சொல்லி
நரிச்செயல்கள் நிகழ்த்தும் கூட்டம்,
திமிர்பிடித்துப் பணம்படைத்துத் திரிகின்ற
மனிதவுருத் திமிங்கி லங்கள்
எமதினத்தைப் பாழ்படுத்த இழிதேவ
தாசிமுறை வேண்டு மென்று
நமநமத்துத் திரிகின்றார் நல்லதொரு
புண்ணியமாம் நவிலு கின்றார்.

ஆண்டவற்குச் செய்கின்ற புண்ணியமென்
றறைகின்ற ஆரி யத்தீர்
பூண்டஎழில் நிறைநல்லார் புதுநடனக்
கலைவல்லார் புண்ணியத்தை
வேண்டுகிற உமதினத்திற் பலருண்டே
அத்தகுநல் விறலி யர்க்குப்
பூண்டுகொளப் பொட்டொன்று கட்டிவிடும்
புண்ணியத்தைக் கட்டிக் கொள்ளும்,

நாலுமுகன் திருமுகத்திற் பிறந்தவன் நான்
இவ்வண்ணம் நவிலு கின்றான்
மூலமகன் தொடைப்பிறந்த மூடனுமா
அவ்வண்ணம் மொழிய வேண்டும்?
ஏலமிட மானத்தை எண்ணுகிறான்
இழிமகனாய் எதிரி நீட்டும்
காலதனைக் கழுவுகிறான் கடைத்தெருவில்
நாயானான் கயவன் ஆனான்

கவருமெழில் கண்டுமனங் கலங்கியதால்
மயங்கியதால் கயவ னான
இவனனைய மடையர்சிலர் இனுமிங்கே
இருப்பதனால் மீண்டும் மீண்டும்
தவறுபல செய்கின்றார்; தன்மான
இனவுணர்வு தழைத்து விட்டால்
எவர்வருவார் நமைப்பழிக்க? இடுப்பொடிந்து
போகாரோ எதுவுஞ் சொன்னால்?

அவ்வினத்தின் அரவணைப்புக் காசையுடன்
அலைகின்றான் அதனால் தன்னை
எவ்விலைக்கும் விற்கின்றான் எதுசெய்தும்
வாழ்கின்றான் இனத்தின் மானம்
தெவ்வரிடம் பறிபோகத் திரிகின்றான்
தன்னலமே தேடு கின்றான்
இவ்வகையான் உடன்பிறந்த நோயானான்
எதிரிக்குப் பாயும் ஆனான்.

முளையிலே கிள்ளுக

○

தெருவிடையே நடக்குங்கால் திரிதருமோர்
எருமையெனத் திமிர்ந்து செல்வான்
வருமொருவன் எதிர்ப்படினும் வழிவிலகும்
உணர்வின்றி மதர்த்துச் செல்வான்
குருடனென நடுவழியிற் குறிவைத்துப்
பித்தன்போற் குறுகிச் செல்வான்
இருபுறமுஞ் சிறுமகன்போல் எதையெதையோ
நோக்கிடுவான் எதிரில் நோக்கான்

ஊர்தியெதிர் வரும்பொழுதும் ஊதுவதுங்
கேளானாய் ஊர்ந்து செல்வான்
நேர்வருவோர் நேரிழையார் எனினுமவன்
விலகாது நெருங்கிச் செல்வான்
தேர்வரும்நாள் எனவுரைத்தால் தீயனுக்கே
வருகின்ற திருநா ளாகும்
தீர்வறியாக் கொடுமைகளைத் திருநாட்டில்
யார்வருவார் திருத்து தற்கு?

தந்தையொடு சென்றாலும் தங்கொழுநர்
உடன்செலினும் தையலர்க்கிங்
கெந்தவொரு காப்புக்கும் இடமில்லை
ஏதேதோ நேரும் தொல்லை;
வந்தவொரு சுதந்திரத்தை வாலிபர்கள்
நுகர்கின்ற வகைதான் என்னே!
இந்தவழி ஏகிடத்தான் என்னவழி?
சட்டங்கள் ஏதுஞ் செய்யா.

மிதிவண்டி ஏறுபவன் மிடுக்கோடு
செல்கின்ற வேகங் காணின்
கதிகலங்கும்; முன்னோக்கான் கன்னியரின்
பின்னோக்கிக் கண்செ லுத்தும்
எதிர்வருவோர் மேல்மோதும் ஏகுகிற
வழிவிலகி எங்கோ செல்லும்;
மிதியடிதான் இச்செயலை வீழ்த்துமலால்
சட்டங்கள் வேலை செய்யா.

முச்சந்தி நாற்சந்தி முடுக்குகளிற்
கூடுகிற முரட்டுக் காளை
எச்சந்தில் எந்நேரம் எவர்வருவார்
எனநோக்கி எக்க ளித்தே
அச்சங்கள் இல்லாமல் அவர்தம்மை
எள்ளிநகைத் தாடல் கண்டோம்
இச்செயல்கள் கசையடியால் ஏகுமலால்
வேறொன்றால் ஏக மாட்டா.

பள்ளிசெலும் சிறுமியரைப் பகற்பொழுதில்
இளைஞரினம் பகடி பேசி
எள்ளிநகை செய்கின்றார் இதுகண்டு
பெற்றோரும் இருக்கின் றாரே!
பிள்ளைகளைப் பேணாது பெற்றவரும்
இருந்துவிடின் பிழை யன்றோ?
முள்ளுமரம் முற்றாது முளையிலதைக்
கிள்ளுவதே முதன்மை வேலை.

பிஞ்சுகளைப் பேணுவதும் பிழைசெய்யின்
கடிவதுவும் பெற்ற வர்க்கே
எஞ்சலிலாக் கடனாகும் எமக்கென்ன
என்றவர்தாம் இருப்ப ரானால்
மிஞ்சுவது தீமையன்றோ? மேன்மைநிலை
விளைந்திடுமோ? வீணிற் பெற்றுக்
கொஞ்சுவது போதாது குடிமக்கள்
ஆக்குவதும் கொள்கை யாகும்

கோதுக்குட் போகாமல் குழுகாயம்
மேலோங்கும் குறிக்கோள் கொண்டு,
சாதிக்கோ உறவுக்கோ சார்ந்திருக்குங்
கட்சிக்கோ தாழ்த லின்றி,
நீதிக்கு மதிப்பளிப்போர் நேர்மைக்கு
வழிவகுப்போர் நெஞ்சம் உள்ளோர்
வீதிக்கு வீதியொரு குழுவமைத்து
முயலுவரேல் விளைவு நன்றாம்.

ஒப்பனை மகளிர்

○

அழகெனுமோர் சொல்லுக்கே அமைந்தபொருள்
மங்கையர்தாம் எனினும் அன்னார்
1 இழைமணியால் பொன்னகையால் எழில்மலரால்
முகப்பொடியால் இடையிற் கட்டும்
2 இழைதெரியும் மெல்லுடையால் விரல்நகத்தின்
சாயத்தால் இதழின் பூச்சால்
3 குழைவகையால் சிறுகச்சால் கூடிவரும்
எழில்காணக் கோலஞ் செய்வர்,

ஒப்பனைகள் பலசெய்தும் உருவத்தை
அழகுறுத்தல் உலகி யற்கை;
அப்பணியில் தலைசிறந்தார் அரிவையர்தாம்
தனித்தன்மை அவர்க்கே யாகும்;
அப்பப்ப! ஆனாலும் அவர்செய்யுங்
கோலங்கள் ஆள்ம யக்கும்
தப்பினையே செய்துவிடும்; தவறுகளைச்
சுட்டுதற்குத் தயங்கு கின்றேன்.

---

1 இழைத்துச் செய்யப்பட்ட 2. நூல் 3. காதணி

தயக்கத்தால் கூச்சத்தால் தவறுகளைக்
கண்டிக்கத் தவறி விட்டால்
மயக்கத்தால் உழல்கின்ற மதியில்லார்
கூட்டத்துள் வாழ்வேன் ஆவேன்;
நயத்தைத்தான் அவர்மனத்தில் விதைக்கத்தான்
நாடுகிறேன் நாணம் ஒன்றை
நயக்கத்தான் நவில்கின்றேன்; [1]நல்லாராய்
வாழ்வதைத்தான் நயந்து சொல்வேன்

உள்ளாடை தெரியும்வண்ணம் உடுத்துவதா
நாகரிகம்? உடலிற் பாதி
[2]தெள்ளாகத் தெரியும்வகை சீலைகளை
ஒதுக்குவதா சீர்த்த பண்பு?
கள்ளாலே மயங்குதல்போற் கன்னியர்கள்
இடைவயிறு காணும் வண்ணம்
தள்ளாடிச் சரிந்துவிழத் [3]தானைகளைத்
தளர்த்துவதா தாய்மைப் பண்பு?

பவளஇதழ் உடையரெனும் பாவையர்தாம்
கற்றாளைப் பழத்தின் சாயம்
தவழஅதிற் றடவிடுவர்; தளிர்விரலில்
வளர்நகத்தில் தகதகக்கும்
[4]சிவலைநிறம் பூசிடுவர்; செம்முகத்தில்
வெண்பொடியைத் தேய்த்து வைப்பர்;
அவரவர்தம் நிலைக்கேற்ப ஆடையெனச்
சிறுதுணியை [5]அசைத்து நிற்பர்.

---

1 நல்லவராக, பெண்களாக 2. தெளிவாக 3. ஆடை
4. சிவப்பு நிறம் 5. கட்டி

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

கடைச்சரக்கால் உடலழகு காண்பவர்க்குத்
தெரிவுறவே கட்டி விட்டுக்
கடைத்தெருவில் திரிவதுவா கன்னியர்க்கு
முன்னேற்றம்? கலைகள் யாவும்
படிப்பதிலே நூல்பலவும் படைப்பதிலே
இல்லறத்துப் பாங்கு கற்று
நடப்பதிலே உயர்பதவி தொடுப்பதிலே
முன்னேற்றம் நாட வேண்டும்.

தோற்றத்தால் நடையுடையால் தொழுந்தக்க
நாகரிகம் தோகை யர்க்குச்
சாற்றத்தான் விழைகின்றேன் சால்புநெறி
கண்டறிந்து சார்தல் வேண்டும்;
ஏற்றத்தால் பெண்மகளிர் மாநாடு
கூட்டிடுவோர் இழிவைச் சற்றே
மாற்றத்தாம் முயல்வரெனில் மங்கையர்க்கு
நலமாகும் மாண்பும் ஆகும்.

சரிநிகராய் வாழ்வதுதான் சரியெனவே
உடன்படலில் தாழ்ச்சி யில்லை
உரிமையெனும் பேர்சொல்லிப் பெண்மையையே
உரிவதைநான் ஒப்ப வில்லை
கரிமனத்தர் விழிவழியே கனல்புகுத
ஒப்பனைகள் காட்டி யெங்குந்
திரிவதுதான் உரிமையெனிற் சீறியதைச்
சாய்ப்பதுதான் எனது வேலை.

திரையரங்க வீரம்

○

திரைப்படமா போர்க்களமா எனநினைக்கத்
தெருவெல்லாந் திரளுங் கூட்டம்
நெருக்கடியிற் சிக்குண்டு நேரிழையார்
வதங்கிடினும் நிற்க மாட்டார்
நரைக்கிழவர் முதலாக நல்லஇளங்
குமரிவரை நாடி நிற்பார்
உருப்படஓர் வழியில்லை ஒழுக்கத்தைப்
புதைக்கின்றார் ஊரார் கூடி

வியர்வையினால் உடல்நனைய விலையுயர்ந்த
உடைகிழிய விரைந்து சென்று
வெயில்நடுவே மற்றவரை வீரமிகு
தோள்களினால் விலக்கித் தள்ளி
அயர்விலராய்க் கூட்டத்தின் அணியுடைத்துப்
புகுந்துவரும் ஆண்மை மாக்கள்
செயலெல்லாம் படம்பார்க்குஞ் சீட்டொன்றைப்
பெற்றிடத்தான்; வீரம் வாழ்க.

நாணத்தை மானத்தை நாகரிக
நங்கையர்கள் நல்ல வண்ணம்
பேணித்தம் பெண்மைக்கு மதிப்புவர
நடப்பதுதான் பெருமை யாகும்;
காணச்செல் திரையரங்கில் கன்னியர்தம்
நடைமுறையுங் கைக்க லப்பும்
காணக்கண் கூசுமவர் வாய்மொழிகள்
கேட்பதற்குக் காது கூசும்.

மகளிர்க்கு வீரமிலை எனவுரைத்தால்
மடமாகும்; மாளி கைக்குள்
புகுதற்குள் அவர்புரியும் போர்முறைகள்
பார்த்தபினர்ப் புகலல் செய்யார்;
வெகுளிக்கே இலக்காகி மேலாடை
உடல்நழுவி விழுதல் காணார்
புகுவெற்றி கண்டதன்பின் போர்விடுப்பர்
பூவைமறம் பொலிந்து வாழ்க.

மனித மந்தை

○

ஒருவழியிற் போவென்றால் வரும் வழியிற்
புகுகின்றான்; ஓரஞ் சென்று
தெருவழியில் நடவென்றால் தெளிவில்லான்
நடுவழியிற் றிரிகின் றானே;
ஒருவழியுந் தேறானாய் உயர்வழியும்
அறியானாய் ஓடு கின்றான்;
மருள்வழியே செல்கின்றான் வழி விலகிப்
போகின்றான் மதியுங் கெட்டான்

ஊர்திகளில் ஏறிவிடின் உரிமையவன்
பெற்றதுபோல் தூங்க மாட்டான்
யார்வரினும் இடமில்லை அப்பக்கஞ்
செல்கவென அறிவுஞ் சொல்வான்;
நேர்மையுளான் போற்பேசும்; நிற்பவர்க்கும்
இடங்கொடுக்க நெகிழா துள்ளம்;
போர்புரிவான் எவரேனும் புகுந்துவிடின்;
பொதுநலமே போற்ற மாட்டான்.

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

உந்துகளில் ஏறுங்கால் ஒருபெரிய
சமர்விளைப்பான் ஒழுங்கு போற்றான்;
வந்தமர்ந்து வெற்றிலையை மடித்தெடுத்துக்
குதப்புமவன் வழியில் துப்பி
அந்தவழி ஏகிடுவார் ஆடைகளைச்
செந்துளியால் அழகு செய்வான்
இந்தஒரு மடையனுக்கு மந்தையிலே
திரிவதலால் இங்கென் வேலை?

ஒதுங்குகிற இடமிருந்தும் உணர்வுடைய
மனிதனவன் ஒதுங்க மாட்டான்
மதம்படுவான் கூச்சமிலா மாடுகள்போல்
நடமாடும் வழியி லெல்லாம்
ஒதுங்குகிறான்; பகுத்தறியும் உணர்வில்லா
உடலானுக் குடையெ தற்கு?
வதங்கிடுமா இவன்மேனி? வழிவிலகிப்
பழகியவன் மாறான் போலும்!

கவிஞரின் படைப்புகள்

கவிதைத் தொகுப்பு

முடியரசன் கவிதைகள்

காவியப்பாவை

கவியரங்கில் முடியரசன்

பாடுங்குயில்

நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே

காப்பியம்

பூங்கொடி

வீரகாவியம்

ஊன்றுகோல்